PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini şi probleme săcelene:
REDACTOR:
VICTOR TUDORAN.

Număr festiv închinat:

Domnului

ALEXANDRU LAPEDATU

Ministrul Cultelor şi Artelor,
— profesor universitar —
şi preşedinte al
ACADEMIEI ROMÂNE,
precum şi
împlinirei a doi ani de luptă
pentru ridicarea Săcelelor.

ANUL II.
Nr. 10-11-12.

1 9 3 5
Octomvrie — Noemvrie — Decemvrie

Plaiuri Săcelene

Revistă de atitudini și probleme săcelene.

Redactor:
VICTOR TUDORAN.

CONT LA CEC Nr. 25187.

Colaboratorii revistei: Nichita Bucurescu, Florica Ciura, Anghel Conduleț, Pimen Constantinescu, Ion Crisbășanu, Victor Ion Critu, M. Ar. Dan, Gigi Deleanu, Ion Despan, Gheorghe Dragoș, Ioan Filip, Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan, Victor Jinga, Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, George Moroianu, † George M. Petrescu, Zenovie Popovici, Violeta Rusu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, A. Țel, Mihai I. Tepșan, Ilie Toma, Victor Tudoran, Haralambie Țugui, Nicolae Verzea, E. Ar. Zaharia.

Memento:

După ce o veți citi, păstrați revista în casa voastră. Oricând o veți găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reamintește locuri scumpe vouă sau părinților voștri. — *p. s.* —

— 20. XII. 1300. ex. —

Revista noastră se desface în toată țara și în Capitală, prin ***Oficiul de Librărie „Alexandru Pasere"***
București I., Str. Carol I. No. 26.

SPRE ȘTIINȚĂ.

* *Rugăm insistent revistele și ziarele din țară a răspunde schimbului nostru.*

* *Toate cărțile, revistele și ziarele primite la redacție, vor fi amintite la bibliografie, așteptând din partea tuturor, același tratament cinstit și literar.*

* *In limita spațiului disponibil, vom recenza cărțile, revistele și ziarele primite la redacție.*

---

* *In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesitățile technicei tipografice, fără nicio altă considerație.*

---

* *Domnii cari nu sunt abonați și reținem* ***primul*** *număr trimis de noi, se consideră abonați pe întreg anul.*

* *Le-am fi foarte recunoscători tuturor celor care ne-ar indica printr'o carte poștală, adresele exacte ale rudelor și prietenilor de origină săceleană.*

* *Rugăm pe toți publiciștii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele și gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne ușura astfel, redactarea rubricei* ***„Ecouri din..."***

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
SATULUNG - SĂCELE (jud. Brașov)
Șoseaua Regele Ferdinand No. 670.

SĂCELENI

când veniţi la

BRAŞOV

VIZITAŢI

Berăria

şi

Restaurantul

TELEFON 86.

Restaurator

Ioan Moşoiu

Piaţa Libertăţii No. 12.

BUCĂTĂRIE EXCELENTĂ

Bufet asortat

Grătar special

VINURI

din toate podgoriile ţării

Bere Specială LUTHER

Săceleni

cumpărați numai dela

MAGAZINUL

LA

„CÂINELE NEGRU“

Ioan Ovesea

STRADA HIRSCHER No. 2.

BRAȘOV

Mare
asortiment
de
COLONIALE și DELICATESE

Serviciu prompt

PREȚURI
foarte
CONVENABILE

VIZITAȚI

RESTAURANTUL ȘI

BERĂRIA

AZUGA

subt conducerea
săcelenilor:

Ciupală și Ardeleanu

BRAȘOV

PIAȚA LIBERTĂȚII

Bucătărie Românească

Serviciu prompt

ACEIAȘI CONDUCERE
ARE
ȘI
concesiunea

Restaurantului Gării

BRAȘOV

SĂCELENI
consumați
numai
PÂINEA POENARU

Brutăria
și
franzelăria

Ioan Poenaru

TURCHEȘ
Strada Bucur Bunescu No. 682.
(Jud. Brașov)

Vă oferă **pâinea** cea mai
curată,
higienică
și
gustoasă
din

SĂCELE

PRODUCE:
cornuri, pesmeți, jimble,
franzele și renumita
„PÂINE DE BRAȘOV“

De vânzare:
la toate prăvăliile din Săcele,
DÂRSTE, NOUA și BRAȘOV

PÂINEA POENARU
e fabricată numai din făină fină
și din grâne alese.

Dacă mergeți la:

Sau treceți prin:

TIMIȘOARA

VIZITAȚI

RESTAURANTUL

Gării

„Domnița Elena“

TIMIȘOARA

proprietar
și
conducător
SĂCELEANUL

Manole Ciupală

TELEFON 1120.

Bucătărie
ROMÂNĂ
ȘI
GERMANĂ

SERVICIU
PROMPT!

De câte ori veniți la
BRAȘOV
VIZITAȚI
n
u
m
a
i
RESTAURANTUL
ȘTEFAN CEL MARE

„La GOGU“

subt conducerea
săceleanului
GOGU MOSLOC
Strada Regina Maria No. 67.

Mâncări calde
și reci
Serviciu prompt
Prețuri
convenabile!

VINURI vechi și noi de:
Dealul Mare,
Odobești,
Valea Călugărească

ȚUICĂ DE VĂLENI

n u m a i
la

RESTAURANTUL
BERĂRIA și
B O D E G A

La „URSU"

vis-a-vis de
PREFECTURA JUDEȚULUI BRAȘOV

Nicu Cătănoiu

veți fi bine
SERVIT

BERE specială AZUGA

ȘAMPANIE
M O T T

VINURI
MONOPOL
NECTAR

Muscățel nature extra
DRY

BUFET ASORTAT

SERVICIU PROMPT

Mâncări calde și reci!

CEL MAI ELEGANT ȘI
PLĂCUT LOCAL PENTRU
petreceri, banchete și serate
care aduce bună dispoziție
este

Restaurantul

„Transilvania“

— Promenadă —
Bulevardul Ferdinand No. 13.

BRAȘOV

TELEFON
950

RESTAURATOR

Moise Popa

BODEGĂ ȘI BERĂRIE

Renumita bere

AZUGA

Bucătărie românească

VINURI
VECHI și NOUI
din cele mai
renumite podgorii ale țării

SERVICIU PROMPT

Anul II. Nr. 10-11-12. Oct.-Noemv.-Dec. 1935.

Plaiuri Săcelene

revistă de atitudini şi probleme săcelene.
Redactor:
VICTOR TUDORAN.

BIBLIOTECA „Astra" BRAŞOV

apare lunar. * Cont la CEC Nr. 25187

Naşterea lui Hristos.

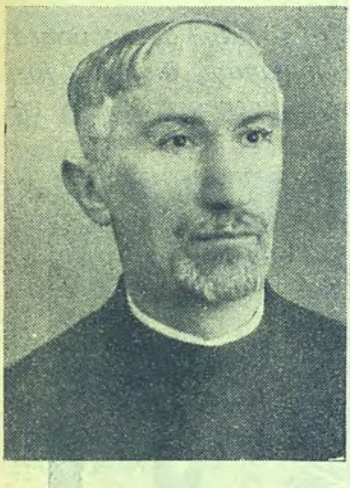

Preotul ZENOVIE POPOVICI

Cu 1935 ani în urmă, s'a născut într'o peşteră părăsită din Vifleemul Iudeei Mântuitorul lumii Hristos. Din nou simţim farmecul acestui prasnic, icoane şi amintiri din copilărie ne copleşesc sufletele, ne simţim induioşaţi şi cuprinşi de fiori de sfinţenie în faţa tainei celei mari.

Naşterea lui Iisus în lume, este o dovadă a dragostei lui Dumnezeu faţă de noi oamenii. Omenirea pe acele vremuri trăia într'o cumplită criză morală, părăsise pe adevăratul Dumnezeu, şi trăia într'o totală neştiinţă, aşa încât viaţa era un iad pentru bietul om.

Ciobanul PETRACHE LUPU şi soborul preoţilor în timpul unei slujbe religioase.

Pentru ca să-l ridice pe om din această stare de sălbătăcie, şi să-l apropie iarăşi de Dumnezeu, fu trimis în lume pruncul Iisus. Ieslea dobitoacelor aspră şi murdară ca şi inima lumii, i-a fost leagănul Lui.

Prin venirea în lume a lui Hristos, s'a pus începutul unei vieți de pace, de bucurie, de bună înțelegere și de mulțumire.

La această nouă viață ne cheamă și astăzi glasul dulce al îngerilor: ***„Mărire într'u cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, și între oameni bună învoire".***

Durere că și astăzi ca și pe vremea Mântuitorului, lumea copleșită mai mult de plăceri trecătoare și întinată cu tot felul de păcate, nu poate simți adevărata bucurie a acestui prasnic, cum au simțit-o păstorii și Magii dela răsărit. Ca s'o simțim această bucurie, trebuie să ne lepădăm de omul cel vechi, și cu credință și dragoste să ne apropiem de pruncul Iisus, bine știind, că Nașterea Domnului este pentru lume începutul îndreptării, începutul mântuirii, începutul fericirii

Și după cum prin păstorii și Magii de odinioară, precum și prin alte vedenii minunate, lumea a fost trezită la o nouă viață, tot asemenea și astăzi ve-

PREOTUL ANTAL dela biserica BOTEANU
din București, stând de vorbă cu
— ciobanul PETRACHE LUPU —

deniile minunate arătate umilului păstor dela Maglavit, sunt de natură a cutremura sufletele oamenilor, a le înviora credința și a le apropia de Dumnezeu. Cu inimi înfiorate de cele mai curate simțăminte de credință, oamenii caută mai mult ca altă dată spre plaiurile nemuririi și ale lumii cei de sus.

Constatăm o puternică sguduire morală și o adevărată sete după mântuire, mai ales la poporul nostru românesc.

Valuri de oameni, d'aici și din străinătate, din toate categoriile sociale, aleargă spre locul unde Dumnezeu s'a arătat smeritului cioban Petrache Lupu, și toți cari au văzut și văd ce se petrece acolo, pleacă cu convingerea, că într'adevăr mari și minunate lucruri se petrec. In decadența morală și spirituală a vremurilor noastre, era necesar acest semn Dumnezeesc de trezire și înviorare religioasă.

Cel ce semnează aceste șire, încă a fost între pelerinii dela Maglavit, și după trei zile petrecute acolo, s'a întors pe deplin convins de lucrurile supraființești ce le-a văzut. Așa la 4 Octomvrie ora 14, fiind o zi călduroasă, cu cer senin, pe când așteptam cu alți vreo 3.000 de pelerini sosirea lui Petrache

Lupu la locul unde el obicinueşte să vorbească, de-o dată s'a arătat pe cer o stea luminoasă, văzută de toţi cei de faţă, care după ce a înconjurat locul unde eram, a dispărut.

La 5 Octomvrie în acelaşi loc, după ce Petrache Lupu, şi-a spus obicinuita cuvântare s'a urcat la tribună medicul militar Dr. Rădulescu, din Roşiorii de Vede, care într'o emoţionantă cuvântare a spus că 2 ani de zile n'a văzut de loc, iar acum după 3 săptămâni de când este aici îşi vede calea şi copilaşul, şi aceasta numai în urma credinţei fierbinte de care a fost cuprins — el necredinciosul — în aceste locuri, şi prin ajutorul rugăciunilor Sf. Petrache. A fost o scenă care a înduioşat până la lacrimi pe toţi cei de faţă.

Numai amintesc de alte multe tămăduiri de boale despre cari am auzit că s'au făcut — dar nu le-am văzut.

*Rămâne bine stabilit, că Petrache Lupu, înconjurat de dragostea şi veneraţia lumei, este alesul lui Dumnezeu, căruia „Moşul" cum numeşte el pe Dumnezeu, i-a poruncit să spună lumii: „**să nu mai faceţi fapte rele, să vă iubiţi, să vă pocăiţi, să vă ajutaţi unul pe altul, căci altfel vine pieirea**".*

In aceste convingeri ne întăreşte şi mai mult constatările distinsului prof. Dr. G. Marinescu, care în conferinţa sa asupra acestui caz, l'a recunoscut ca un puternic isvor de înviorare religioasă, în aceste timpuri de restriştе morală. Citând pe Newton, Pasteur şi Eddington spune: „că religiunea este acceptabilă pentru un spirit ştiinţific, iar credinţa, devine o virtute sublimă, care face viaţa suportabilă, căci întăreşte pe cel slab, mângâe pe cel necăjit, potoleşte neliniştea pe care o avem mai toţi în momente de restriştе".

Cutremuraţi de arătările Dumnezeeşti de acum şi de întotdeauna, împreună cu îngerii să cântăm: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace şi între oameni bună învoire". Şi nu numai să o cântăm, ci s'o şi prefacem în faptă, căci numai aşa va fi pentru noi Naşterea Domnului cu adevărat mare şi sfântă, şi ne va umplea sufletele noastre de nădejde, bucurie şi fericire.

Pr. Zenovie Popovici.

REVISTA

PLAIURI SĂCELENE

---

u r e a z ă tuturor: sprijinitorilor, abonaţilor, cititorilor, prietenilor şi la toţi SĂCELENII:

Sărbători fericite!

d. I. AL. BRAN-LEMENY

Stâna...

Mi-ești dragă, stână,
Ce zaci sub nori...
Izvor și fânt'nă
De taine și viață...
Spre tine mă mână
Dorul, în zori,
Când vântul din bâlciuri,
Cu mii de duhori,
Mă gâtue și mă 'nghiață...

Mi-ești dragă, stână,
Și drag mi-e ciobanul
Ce-și fluieră doina pe-o stâncă...
Fântână ești, stână,
De vis și de vrajă,
De iubire și de pace
Adâncă.

Mi-ești dragă și tu ciobăniță,
Cu fața ta galeș-suavă
Ești una, cum una-i iubirea
In inima-mi tristă, bolnavă...
Veni-voi și iarăși veni-voi
La tine, ciobane cu stâna,
In munții tăi făr' de prihană...
Intinde-ți-oi mâna,
Și tu doar simți-vei cum bate
In pieptu-mi de frate
O inimă caldă, sărmană...

Și 'n jos, spre prăpastia sumbră,
Ce colcăe 'n umbră,
Zvârli-vom vânjoși bolovanii,
Să zgudue valea și hăul și anii...
Să trezească
Norodul spre forță,
Să-și schimbe lucoarea în torță,
Să creadă în neam și 'n menire
Plutind pe văpăi de iubire...
Din câine, din vulpe și broască
Om să renască...

Mi-ești dragă, stână,
Izvor și fântână
De viață...

I. Al. Bran-Lemeny.

Alexandru Lapedatu.

d. VICTOR TUDORAN

Fiind o revistă cu pronunțat caracter regional, ne străduim să conlucrăm la marea operă de cunoaștere a Țării, făcând cunoscut acest colțișor ce reprezentăm. Se cade să tratăm în numărul modest de pagini de care dispunem, alături de probleme actuale săcelene și figuri din trecut sau prezent, cari au adus o parte din sufletul nostru săcelean, contribuție pe altarul cimentării scumpei noastre patrii. Aportul pe care l'au dat Săcelele — așezări temeinice de gospodari cu aburi și chibzuiți — prin fiii ridicați din sânul lor a fost însemnat atât în trecut cât și în prezent.

Astfel am luat obiceiul închinării acestor *numere festive* personalităților săcelene, cari în anumite timpuri s'au ridicat în atenția nației românești, ajungând in demnități de răspundere, datorită dragostei lor de muncă și puterii de acțiune. Deci rostul numerilor festive este de-a fixa, în paginile revistei, la diferite epoci, nume de săceleni, fie tineri sau bătrâni, în opoziție ori la guvern și indiferent de culoarea lor politică, însă dintre aceia cari s'au ridicat într'adevăr, impunându-se în atenția publică.

Deși suntem convinși că se vor găsi și din aceia ce vor interpreta închinarea numerelor festive în felurite chipuri, ba chiar o vor pune în legătură cu subvențiile ce le vom obține înainte sau dupa apariție, prin bunăvoința săcelenilor cari au astfel de posibilități, noi vom continua seria numerilor festive întotdeauna când ni se va da ocazia. Faptul că ni se acordă subvenții sau sprijin dela diferite instituții sau personalități, nu trebuie să dea nimănui nimic de bănuit, *deoarece noi considerăm aceasta ca o datorie a tuturor săcelenilor conștienți și cari ne-au înțeles năzuințele sincere pentru cari luptăm.* Și această luptă a noastră pornită din curat idealism, ne cere de multe ori să jertfim din orele de somn sau din timpul necesar unei odihne modeste după o zi de birou, stând astfel la masa noastră de scris și îngrijind redactarea *„plaiurilor"* până noaptea târziu, pentru a căuta să fim cât mai mult pe placul cititorilor.

Așadar caracterul revistei — orice s'ar scrie în ea — *nu este și nu poate fi decât săcelean și românesc,* deși poate mulți interesați ar căuta să desprindă din pagini vre-un colorit politic oarecare.

Lăsând la o parte dușmănii personale sau idei infiltrate de interesați, oricine privind obiectiv revista, nu-i poate afla decât caracterul arătat de noi mai sus.

*

In tot cursul anului curent, din neamul nostru al săcelenilor, s'a ridicat, impunându-se în atenția publică românească, figura omului de stat, a profesorului universitar, a istoricului harnic și literatului fiu, d-l *Alexandru Lapedatu.*

Născut la 2 Septemvrie 1876 în Cernatul-Săcelelor, — unul din cele șapte sate din care au descălicat mocanii colonizatori ai Dobrogei, este frate geaman cu d-l *Ioan I. Lapedatu,* — fost ministru, actualmente administrator al Băncii Naționale din București — și fiul distinsului literat, profesor și gazetar naționalist *Ioan Al. Lapedatu.*

Dacă tatăl îşi avea rădăcinile familiare în sătuleţul Colun din apropierea Avrigului, mama sa — *Amalia Circa* — era săceleancă din vestita familie a Ţârculeştilor.

Tatăl se căsătorise a doua oară când o luase pe Amalia Circa — fapt care s'a întâmplat în anul 1875, — după ce mai înainte fusese căsătorit — în 1872 — cu Victoria Verzea, fata distinsului preot săcelean Eremia Verzea.

Şcoala Primară a făcut-o în satul natal, trecând apoi la vestitul liceu „Andrei Şaguna" din Braşov, unde tatăl său fusese un profesor apreciat.

Urmă câteva clase după care plecă la Iaşi, unde termină liceul înscriindu-se — ni-se pare — la „Liceul Internat".

Venind la Bucureşti se înscrie la medicină, dar curând trece la litere, terminând cu succes facultatea de litere şi filozofie.

Incă din tinereţe a fost un cercetător atent al chestiunilor literare, pe care le trece prin prisma obiectivităţi, tratându-le cu o bogăţie de amănunte şi documente bine puse la punct. Insă partea cea mai frumoasă a activităţii sale intelectuale rămân studiile adânci şi uimitoare prin claritate şi documentaţie, referitoare la istoria politică şi bisericească, tratând subiecte a căror diversitate te uimeşte. Astfel a publicat studiii de istorie bisericească şi politică, despre : *Radu-cel-Frumos, Vlad Călugărul, Episcopia Strehaiei. Damaschin episcopul, Mihai-Viteazul, Pierderea Basarabiei, Radu-cel-Mare, Mihnea-cel-Rău, Tradiţiile originei Ţării-Româneşti Antecedenţele Independenţei Române, Istoriografia ardeleană*, etc.

Vedere din Piaţa Comunală.

Datorită acestor studii de o valoare reală precum şi multiplei sale activităţi, Academia Română îl primeşte în sânul ei ca membru încă dela 1918. Intre 1908—1916 îl găsim ca redactor al *„Buletinului Comisiunii monumentelor istorice"*, în care publică o parte din apreciatele studii monografice asupra vechilor cetăţi româneşti şi mânăstirilor noastre, dintre care citâm : *Suceava, Baia, Soroca, Poenari* şi *Dâmboviţa.*

Anul 1919—20 îl găseşte consilier al României la conferinţa de pace dela Paris, redactând interesante şi documentate *memorii*, asupra revindicărilor teritoriale ale noastre ca : Basarabia, Transilvania, Banatul, descriind amănunţit şi situaţia minorităţilor dela noi, aducând astfel imense servicii ţării al cărei ministru avea să fie nu peste mult. Incepând cu 1921, conduce împreună cu distinsul istoric I. Lupaş, *„Anuarul Institutului de Istorie Naţională din Cluj"*.

Nu putem vedea decât ca o încununare bine meritată, alegerea sa ca preşedinte al celei mai înalte instituţii de cultură a Ţării, *Academia Română*, ai cărei membrii s'au dovedit sinceri în a aprecia munca formidabilă depusă în interesul României Mari. Re-

producem mai jos partea referitoare la alegerea sa ca președinte ;

Academia Română — București
No. 1553 — 15 Iunie 1935

Proces-Verbal No. 15.

Ședința ordinară

Din sesiunea generală a anului 1935
ținută în ziua de 31 Mai anul 1935

Membrii prezenți:

1. Secțiunea Literară.	2. Secțiunea Istorică.	3. Secțiunea Științifică.
D o m n i i :		
Ion Al. Brătescu	Silviu Dragomir	Grigore Antipa
Stefan Ciobanu	Dimitrie Gusti	Petre Bogdan
George Enescu	Nicolae Iorga	Ioan Inculeț
Octavian Goga	*Alex. Lapedatu*	Dr. Gr. Marinescu
Gheorghe Murnu	Ioan Lupaș	Ludovic Mrazec
Ion Petrovici	Simion Mehedinți	D. Pompeiu
Sextil Pușcariu	Ioan Nistor	Dr. Emil Racoviță
C. Rădulescu-Motru	Preotul N. Popescu	Ioan Simionescu
Mihail Sadoveanu	Andrei Rădulescu	Gheorghe Țițeică
Th. Capidan	Gen. R. Rosetti	N.Vasilescu-Karpen
. . . . .	Gheorghe Vâlsan	Dimitrie Voinov

Sub președinția d-lui L. Mrazec.

Ședința se deschide la ora 3 d. a.

La punctul 4 din acest proces-verbal găsim :

D-l Președinte *L. Mrazec* proclamă ales președinte al Academiei Române pentru anul academic 1935—1936 pe d-l Al. Lapedatu, felicitându-l călduros pentru înalta încredere pe care i-a acordat-o Academia prin acest vot.

D-l ALEXANDRU LAPEDATU,
președintele
Academiei Române.

D-l Președinte *Al. Lapedatu*, ocupând fotoliul prezidențial, mulțumește din inimă și cu toată recunoștința pentru marea încredere și onoare ce i s'a făcut. Nic odată, în viață, mărturisește D-sa n'a dorit și mai ales, n'a ambiționat această înaltă demnitate. Sunt printre noi — spune d-l Lapedatu — colegi cu autoritate și merite științifice atât de mari, că de multe ori ar fi trebuit să fie la acest loc. Apoi, societatea românească a avut bunăvoință să răsplătească prin atâtea demnități modestele și onestele servicii ce i-am putut aduce în viața culturală și cea publică, că ar fi fost, din parte-i, lipsă de modestie să pretindă altele mai mari.

Înțeleg bine rostul chemării mele în fruntea Academiei Române: unii din colegi au socotit că în împrejurările prin care trece instituțiunea noastră, se cere la conducerea ei un om care să-i închine toată

puterea sa de muncă şi tot devotamentul său. Dacă aceasta a fost într'adevăr gândul Domniilor lor, atunci ţin să va dau asigurarea că nu se vor înşela în aceste gânduri, în aceste nădejdi. Tot ce am mai bun în mine voiu pune în slujba Academiei, ca să cinstesc acest loc la care m'a ridicat încrederea Domniilor voastre şi să mă pot face, în acelaşi timp, vrednic de marii predecesori ce l-au ocupat.

*

In viaţa politică, d-l Alexandru Lapedatu, continuând a lupta în rândurile partidului liberal din Ardeal, ajunge în 1925 ministru al Cultelor, unde reuşeşte — după migăloase cercetări — să 'ntocmească *„legea organică a Bisericii Ortodoxe Române"* precum şi *„legea pentru înfiinţarea Patriarhiei Române"*. Trei ani mai târziu, în 1928, fiind iar ministru al Cultelor întocmeşte şi trece prin parlament *„legea Cultelor"*. In acest timp ajunge şi şeful politic al Ardealului liberal, u de printr'o conducere înţeleaptă răuşeşte să-şi câştige simpatia tuturor, lucrând pentru buna prosperitate a acestei provincii. După cum Academia Română a dat cinstea cuvenită activităţii sale istorice şi culturale, tot astfel şi activitatea sa politică a fost sărbătorită într'un cadru festiv, în cetatea Braşovului, cu ocazia zilei sale onomastice. Manifestaţia a avut loc în ziua de 30 August 1935, începând la ora 11 printr'o şedinţă festivă la Casina Română. Au fost de faţă d-nii: *Alexandru Lapedatu* ministrul cultelor şi artelor, *G. Cipăianu* fost ministru, *Valer Roman* subsecretar de stat la muncă, *Titu Gane* secretar general la sănătate, *Iancu Nan*, prefectul judeţului Braşov, *T. Prişcu* primarul oraşului Braşov, *Ioan Ionică* preşedintele Casinei Române, *Ioan Bordea* senator, *Nicolae Colceag* profesor, precum şi o mulţime de deputaţi, senatori, şefi de organizaţii, ziarişti şi cărturari, a căror listă o publicăm mai jos Seria cuvântărilor a fost deschisă de d-l *Inginer Ioan Ionică*, fost deputat şi senator, care fiind şi preşedintele Casinei Române, a exprimat în numele acestei bătrâne instituţii de cul-

D-l Ing. IOAN IONICĂ,
preşedintele
Casinei Române.

tură şi întâlnire a Românilor braşoveni, sincere urări d-lui ministru Al. Lapedatu ca ministru al Cultelor şi şef al instituţiunilor culturale din întreaga ţară.

In numele judeţului Braşov vorbeşte d-l Prefect Iancu Nan.

Reproducem mai jos fragmentele mai însemnate din discursul său.

„Vă sărbătorim d le ministru, în dubla calitate de om, de ştiinţă şi de om politic, care s'a ridicat prin dârzenia muncii lui neîntrerupte, ajungând pre-

şedinte al celui mai înalt for de cultură românească şi Ministru în repetate rânduri. Vă mărturisesc, că în ziua când *Academia Română* v'a ales preşedinte al ei, am avut una din acele bucurii intime sufleteşti pe cari e dat prea rar omului să le aibă. Mă gândeam înduioşat la evocările bunului şi regretatului *Ioan Bianu*, fost şi el preşedinte al înaltei instituţiuni, care vă spunea în discursul său de recepţiune, cu glas mişcat următoarele cuvinte: „Nu mă pot împiedeca de a-mi aduce azi aminte că 5 ani încheiaţi dela 1903—1908 ai lucrat aici în serviciul colecţiunilor Academiei, că de atunci au trecut 2 decenii şi că din tânărul aşezat, liniştit, cuminte, care descifra cu răbdare şi atenţiune vechile documente ale trecutului nostru, din care împreună am publicat în 1907 seria celor 227 documente româneşti, publicaţie pe al cărei titlu din exces de modestie nu ai voit să ţi se pună numele, că din acel tânăr de acum 20 ani, s'a făcut bărbatul, profesorul universitar, istoricul de astăzi, care a avut ocazia să-şi slujească ţara şi neamul în împrejurări de cea mai mare însemnătate, după marele războiu".

Aceste calităţi v'au indicat desigur să fiţi consilier al lui *Ion I. C. Brătianu* la marea conferinţă a păcii. Se ştie astăzi, *că memoriile* pe care leaţi lucrat atunci au contribuit în măsura importantă la luminarea celor chemaţi să hotărască destinele lumii noui, şi a opiniei publice mondiale, care nu cunoştea deplin istoria şi drepturile noastre.

D-l IANCU NAN,
Prefectul Judeţului Braşov.

Ţin d-le ministru, să ştie şi oamenii noştri din judeţul Braşov, că nu sunteţi un peţitor întâmplător de voturi şi nici un om politic de îndoelnică strălucire.

Şi să vă cunoască oamenii noştri în valoarea Dvs. intimă, în legăturile ce aveţi cu pământul darnic şi frumos al acestui judeţ şi în tradiţiile de familie ce vă predestinau să fiţi un ales al neamului român.

Sunteţi fiul acelui brav pui de român, care se numea *Onea Lapedatu*, şi care setos de învăţătură, răbda cumplite lipsuri, hrănindu-se la şcoală cu merindea adusă în desagi, numai pentru a birui întunericul şi a răzbi în lumină. Acesta a fost părintele D-voastră, profesorul *Ion Lapedatu*, dela şcoalele din Braşov, în care vibra ca putere iubirea de neam şi se sbuciuma intens dragostea de cultură. Dela el ne-a rămas acel „*Apel la Unire*" pe care ar trebui să-l ţintuim la toate răscrucile drumurilor româneşti, şi care spune cu atâta duioasă amărăciune:

„Ce blestem, ce grea urgie,
Ce pedeapsă, ce mânie
Ne-a ajuns români pe noi ?
De trăim în desbinare
Când necazul e mai mare
Şi toţi gemem de nevoi",

Din sufletul acesta s'a plămădit sufletul d-stră şi din germenul falnic al acestei vieţi frumoase, s'a desvoltat personalitatea dvs. plină de daruri şi de însuşiri alese.

Unde ar fi putut găsi Ioan Brătianu un colaborator politic mai preţios în acest minunat şi încântător Ardeal, decât la catedra universităţii clujene pe care o onoraţi dvs.

Reprezentaţi astăzi cea mai perfectă armonie dintre ştiinţă şi politică şi noi ne declarăm încă odată mândrii de a vă avea şef al acestor plaiuri.

In această zi de sărbătoare nu v'am putea aduce urări mai bune şi mai adânc simţite, decât să trăiţi cu sănătate deplină ani mulţi, ca să putem ajunge sub obladuirea Domniei voastre, acolo unde tindem cu toate puterile noastre : La bună starea şi mulţumirea obştească".

După această vorbire a luat cuvântul d-l Valer Roman, subsecretar de stat la muncă, spunând între altele : „Am fost alături de d-l Alexandru Lapedatu, conducătorul firesc al flancului Transcarpatin. Cu munca şi îndemnul său, s'au tras poteci şi şosele peste munţi. Opera d-lui Alexadru Lapedatu este istorică şi numai urmaşii noştri vor şti s'o aprecieze", In cuvântarea sa d-l Titu Gane, secretar general la sănătate, a accentuat următoarele : „D-l Lapedatu, preşedintele Academiei Române, este un simbol al politicei cinstite, al culturii temeinice şi al muncii persistente In epoca aceasta ne trebuie caractere. D-l Lapedatu este ceiace ne trebuie, căci prin d-sa Ardealul este legat pentru totdeauna de Regat".

La urma cuvântărilor a vorbit d-l Alexandru Lapedatu, răspunzând tuturor în urale şi aplauze nesfârşite.

„Foarte mişcat de manifestaţiunea de prietenească iubire ce mi se face din prilejul unei onomastice, pe care acum, pentru întâia oară în viaţă, o sărbătoresc, vă rog să credeţi că, preţuind după toată importanţa ei, această spontană şi caldă manifestaţie, vă sunt şi vă rămân adânc mulţumitor şi recunoscător".

„Sentimentele acestea vi le-am arătat, individual, ori de câte ori mi s'a prezentat ocazia. Şi vi le-am arătat aşa cum le port în sufletul meu — afectuos şi sincer. Deaceia, mă simt profund satisfăcut că mi-aţi dat — în această frumoasă şi mie, desigur neuitată zi — prilejul să vi le mărturisesc şi împărtăşesc colectiv, tuturor, fără deosebire".

„Căci, de bună seamă, în vremurile acestea de cras materialism şi de sălbatec egoism, nu e puţin lucru să se adune, dintr'un prilej aşa de comun, atâţi distinşi şi valoroşi prieteni laolaltă, ca prin prezenţa şi cuvântul lor, să afirme şi pecetluiască legăturile de amiciţie nu numai personală, ci şi politică, cari, aceste din urmă, o ştiţi bine, cât de şubrede şi nestabile sunt în genere.

Iată de ce sunt fericit să consider manifestaţia dv. ca rezultatul cel mai preţios al colaborării noastre, intime şi sincere, de peste 15 ani, în cadrele partidului naţional liberal, partid în care se mai păstrează idealismul şi sentimentalismul, pe cari s'au grefat, din începuturile sale, atâtea trainice şi frumoase prietenii personale ale membrilor săi...

Căci vă aduceţi, de sigur, aminte de începuturile noastre, ale celor ce din primele momente ale

Unirii naţionale ne-am înrolat, însufleţiţi şi hotărîţi, în rândurile P. N. L. — Nu eram, atunci, prea mulţi, dar câţi eram, ne găseam strânşi împreună, nu din interes sau oportunitate, ci din convingere şi cu încredere.

Din convingere că, militând pentru ideia liberală, pentru înfiltrarea ei, în provincia ciscarpatină, servim însăşi postulatele vitale ale acesteia — promovarea democraţiei şi a românismului şi, mai presus de ele, idealul ce ne-a fost hărăzit de mai marii noştri: organizarea Statului naţional unitar român şi consolidarea lui.

Din încredere, apoi, pentru că în sufletul şi conştiinţa noastră de Români, conducătorii vajnicului organism politic ce a prezidat actele de temelie a vieţii noastre de stat, am găsit, prin trecutul lor de fapte măreţe, prin patriotismul de glorioase tradiţii ce deţineau şi prin nădejdiile atât de îndreptăţite ce inspirau unica şi definitiva consacrare.

Braşovul iarna.

Concursul nostru, al Ardelenilor, la această operă de guvernare a fost sincer, leal, onest şi devotat, fără nicio preocupare de ordin personal sau regional, fără de pretenţii nejustificate şi ambiţii nemăsurate. In mijlocul nostru nu s'au ivit acţiuni de natură să tulbure sau să opăcească această operă de guvernare. Dimpotrivă, am făcut tot ce am socotit mai potrivit pentru a ajuta şi promova această operă. Căci în acest scop am constituit grupul parlamentar de care am pomenit. Şi anume, spre a desbate, soluţiona şi realiza, cu puteri unite şi organizate, chestiuni de interes general ce nu se puteau soluţiona cu puteri dispersate şi neorganizate."

La sfârşitul solemnităţii d-l ministru Al. Lapedatu a ţinut să adreseze celor prezenţi câteva cuvinte călduroase, atribuind o semnificaţie deosebită faptului că această sărbătorire s'a ţinut într'un loc neutru, ferit de divergenţe politice, la Casina română- care de 100 de ani este locul de întâlnire ai inte, lectualilor români din Braşov şi judeţ.

Cu vădită emoţie a evocat faptul, că şi părintele d-sale a fost membru activ al acestei Casine, iar d-sa urmând exemplul părintelui, în tinereţe, deasemenea s'a numărat printre membrii acestei Case de cultură românească, unde se întruneau tineri şi bătrâni pentru a-şi întări printr'o solidaritate desăvârşită sentimentul naţional.

Mulţumirea d-sale este mult sporită, când vede în această bătrână casă românească întrunite atâtea valori româneşti din toate colţurile Ardealului.

După aceasta d-l ministru a mulţumit preşedintelui Casinei, pentru că i-a prilejuit să retrăiască

toate amintirile duioase din tinereţe, care i-au pricinuit o adâncă emoţie şi satisfacţie sufletească

La ora 1 d. a. s'a dat în sala „Transilvania" un banchet de peste 200 tacâmuri, unde au ţinut discursuri câţiva fruntaşi politici şi unde s'a citit şi telegramele primite. Dăm mai jos lista tuturor participanţilor la această manifestaţie de solidaritate politică în jurul şefului partidului liberal din Ardeal.

D-l ministru Al. Lapedatu în mijlocul asistenţei. D-l G. Cipăianu, fost ministru (dreapta). D-l V. Roman, subsecretar de stat (stânga).

Din întregul cuprins al Ardealului, organizaţiile liberale au cinstit cu prezenţa lor această sărbătoare, adânc semnificativă, fiind prezentată prin următoarele delegaţii :

Jud. ALBA: Dr. *Camil Velican* şi dr. *Daniel Tecău* deputaţi. Dr. *Ion Colbazi*, primar al oraşului Alba Iulia. Jud. ARAD: Dr. *Mihail Mărcuş*, prof. *Dimitrie Manolescu*, *Sebastian Şerbescu*, *Gheorghe Henţiu*, părintele, *Ion Ardeleanu* toţi deputaţi şi *Gheorghe Pleş* senator. Jud. BIHOR: *Tiberiu Moşoiu*, *Nerva Traian Cosma*, prof. *Petrescu Ercea*, şi prof. *Liviu Lazăr* toţi deputaţi. Jud. CIUC: *Ion Cristea* senator, prefect dr. *Valer Oţelea*, deputat dr. *Nicolae Dancu*, avocat *Gheorghe Cerbu* şi părintele *Aurel Negoescu*. Jud. CLUJ: Dr. *Partenie Dan* deputat, dr. *Eugen Dumca* prefect, prof. *Nicolae Drăganu* primarul oraşului, dr. *Sebastian Stanca* şi *Ştefan Fabius* senatori, deputaţii: *Petre Bucoveanu*, dr. *Eugen Moga*, dr. *Ilie Toma*, prof. *Emil Panaitescu*, prof, dr. *Pavel Roşca*, dr. *Cornel Anca* şi dr. *Octavian Buzea* ajutor de primar, dr. *Septimiu Bariţiu* inspector general sanitar, *Iustin Ilieşu* profesor, dr. *Ioan Buia* medic comunal, *Ion Petrescu* publicist, *Petre Moldovanu* director de cabinet, inginer inspector general *Caraminu*, *Mişu Ştefănescu* artist. Jud. FĂGĂRAŞ: Dr. *Ionică Bârsan* prefect şi *Octavian Pop* senator. Jud. HUNEDOARA: *Iuliu Nasta* deputat, senator *Fülop*. Jud. MUREŞ: Dr. *Emil Dandea* primarul oraşului Tg.-Mureş, protopop *Ştefan Russu* senator, deputaţii: *Melinte Căpurceanu* şi *Dumitru Gafton*, senatorii: *Ioan Săligeanu*. dr. *Marius Georgescu*, *Nicolae Creţu* inspector şcolar, *Vasile Netea* preşedintele tineretului liberal. Jud. MARAMUREŞ: Dr. *Gavril Mihaly* prefect şi *Petre Mihaly* primar al oraşului Sighet. Jud. NĂSĂUD: *Anastase Dejan* senator. Jud. SATU-MARE: Dr. *Ioan Tibil* deputat. Jud. SĂLAJ: Părintele *Alexandru Cadariu* senator. Jud. SIBIU: Dr. *Eugen Pizo*, *Nicolae Regman* prefect, senatorii: *Anastase Boiu* şi *Ion Simian*, deputat *Ion Ciolan*. Jud. TURDA: *Gheorghe Cipăianu* fost ministru, prefect *Modrigan*, parlamentarii: dr. *Ioan Boieru*, *Vasile Candrea*, *Ştefan Pop* şi dr. *Pavel Sârbu*. Jud. TÂRNAVA-MARE: Prof. *Titu Gane* secretar general la sănătate, *Victor Stirbeţiu*, deputaţii: *Aurel Mosora* şi *Olimpiu Savu*, părintele *Sasu* senator, dr. *Zaharie Crişan*. Jud.

TÂRNAVA-MICĂ: Prefect *Simion Ghizdavu*, parlamentarii: dr. *Emil Folea*, *Eugen Munteanu*, *Gheorge Opreanu*, protopop *Ion Oragolea*, profesor *Comșa*, prof. *Bucur* preot *Nicolae Deak*. Jud. TREISCAUNE: *Ștefan Bogdan* deputat, prefect dr. *Valer Bidu*, senator dr. *Miron Crețu*, medic primar *Gheorghe Coșalcă*, *Costache Moldovan* notar public, preot *Iosif Popovici*. Jud. BRAȘOV: *Iancu Nan*, prefectul județului, dr. *Ioan Bordea* senator, dr. *Tarcviniu Prișcu* primarul municipiului, părintele *E. Stinghe*, Inginer *Ioan Ionică* fost senator, *Ioan Strat* fost prefect, dr. *Iosif Pușcariu*, dr. *Gh. Brătănescu*, dr. *I. Pop*, *Gh. Curcă*, *Gh. Mușetescu* inspector școlar, *Ion Mereț*, advocat *Alexandru Jebe'eanu*, părintele *Victor Pușcariu*, dr. *Marcel Moșoiu*, director de cacabinet, *Ion Chioreanu* șef de cabinet. Dr. *Gheorghe Median*, profesor *Nicolae R. Colceag*, și alți mulți al căror nume ne scapă.

După banchet — care a durat câteva ore și care a decurs într'o atmosferă foarte plăcută — dl. ministru Lapedatu a fost — pentru seară — invitatul d-lui Iancu Nan la Zârnești, dimpreună cu câțiva fruntași politici.

*

Activitatea culturală a d-lui *Alexandru Lepedatu* se pare că va porni să rezolve definitiv, raporturile dintre bătrâna asociație de cultură ardeleană „Astra" și nouii înființatele Fundații Regale, Institutul Social Român și altele. Este absolut necesar să se lămurească chestiunea fondurilor ce trebuesc acordate de centru regionalelor de cultură din cele două provincii de peste munți. Ca reprezentant al Transilvaniei în guvern. D-l Alexandru Lapedatu are misiunea de a pune chestiunea fondurilor culturale, fie prin centralizare la București subt o egidă care ar putea fi a „Astrei", fie printr'o descentralizare a fondurilor, care se vor împărți, în acest caz, firmelor culturale existente, atât de dincoace cât și de dincolo de munți. în orice chip trebuie să se stăruiască, de cei chemați, pentru a nu rămâne Ardealul văduvit de fonduri ce i-ar putea pompa o nouă viață de cultură românească.

*

Din informațiile ce le deținem, se pare că D-l Ministru *Alexandru Lepedatu* a acceptat sugestia

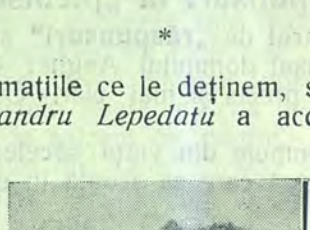

D-l Ministru Dr. C. Angelescu (dreapta), rostindu-și discursul.

D-lui Dr. *Gheorghe Median* ¦secretarul partidului din Brașov care împreună cu D-l Prefect *Iancu Nan*, studiază posibilitatea pavării cu piatră cubică a șoselei Dârste — Satulung, adică porțiunea ce trece prin satele săcelene. Suntem deasemenea informați că D-l prefect *a promis tot concursul în limita posibilităților bugetare* pentru această importantă cale de de circulație a județului, care are menirea de a deschide Săcelelor o nouă și nebănuită situație în viața socială, economică și industrială. Se speră — cu toate că această lucrare costă enorm — ca în primăvară să se înceapă pavarea pe porțiunea dela Baciu — Dârste.

Şi fiindcă veni vorba de Săcele şi de realizările necesare, ne luăm permisiunea a aminti D-lui ministru *Alexandru Lapedatu*, că ar avea un cuvânt de spus şi credem hotăritor, în chestiunea clădirii Căminului „Cetăţii Universitare", ce ne-a fost promis de Excelenţa Sa D-l *Dr. Angelescu*, cu ocazia punerei pietrii fundamentale a Căminului de odihnă pentru elevii liceului *„Gh. Şincai"* din Bucureşti, serbare ce s'a făcut pe la sfârşitul lui Octomvrie 1934.

S'au spus atunci cuvinte frumoase, s'au făcut promisiuni, s'a luat o schiţă de plan pentru viitorul „cămin", s'a dat dispoziţiuni în vederea exproprierii unui teren de 40.000 metri pătraţi, prefectul de atunci d-l Ionel Strat, a asigurat pe d-l ministru că va lua în buget cel puţin un milion, iar d-l Dr. Angelescu, ministrul Culturii Naţionale, a spus despre acest cămin al *„Cetăţii Universitare"*, că: *„va avea menirea să înfrăţească — aici în Săcele — regiune de vechi descălicători — pe regăţeni cu ardeleni.*

Cu toate acestea vremea s'a aşternut peste acest frumos entuziasm şi nici una din toate hotărîrile nu s'au îndeplinit.

Suntem convinşi că Excelenţa Sa d-l Al. Lapedatu va interveni în favoarea Săcelelor şi aceasta cu atât mai mult cu cât am aflat că se fac presiuni mari pentru clădirea căminului în altă parte.

Iar acum după ce am tratat în linii generale subiectul acestui articol — desigur cu inevitabilele greşeli sau scăpări, datorite poate, în parte, tinereţii — încheiem în speranţa că actuala guvernare liberală va fi folositoare şi Săcelelor, aceste aşezări de păstori ardeleni, care au dat Ţării, numai în actualul guvern, pe lângă doi miniştri: *Al. Lapedatu* şi *Vasile Sassu* şi un subsecretar de stat pe *Aurelian Bentoiu* precum şi o mulţime de deputaţi şi senatori. Iar dacă aceste realizări se vor întâmpla, atunci cu drept cuvânt putem spune că am avut *„întregul sprijin ca viaţa românească săceleană să se refacă*, aşa după cum ne-a promis *cineva* odată.

Victor Tudoran.

Răspunsuri la „plebiscit".

Din numărul de **„răspunsuri"** sosite, publicăm mai jos răspunsul domnului Anghel Conduleţ, care l'am găsit mai precis şi mai clar. Celelalte în numărul viitor.

1. a) Crâmpeie din viaţa săceleană, exprimate sub formă literară care să scoată în evidenţă specificul săcelean.

b) Probleme de interes obştesc.

c) Poezii cu caracter mocănesc, fără tendinţe moderniste.

d) Lucrări care să contribue la ridicarea morală a mulţimii.

e) Evidenţierea răului social, indiferent de natura lui.

f) Descrierea pitorescului săcelean.

g) Polemici.

2. Informaţiunile de orice natură ar fi ele să se restrângă cât mai mult posibil şi în deosebi „starea civilă" care inspiră prea puţină seriozitate. Găsesc inutilă cronica sportivă expusă sub formă de lectură informativă, când asemenea cronici orice amator sportiv le găseşte publicate în gazetele obicinuite.

3. Nu sunt de părere a se schimba. Indiferent de formatul revistei, numai conţinutul articolelor prezintă importanţă.

4. Da. Peisagii, tipuri şi porturi, caracteristice mocăneşti.

5. Întrebarea fiind prea delicată şi pentru a nu se produce prejudicii, îmi menţin rezerva răspunsului.

Anghel Conduleţ.

Centenarul naşterii lui Giosuè Carducci.

Toscanul Giosuè Carducci (Valdicastello, 1835 — Bologna. 1907) formează, împreună cu Giovanni Pascoli şi Gabriele d'Annunzio, gloria poeziei italiene moderne. Apostol al italienităţii, a apărut ca o puternică reacţiune împotriva moliciunii romantice sau oficiale şi pentru reînnoirea artei literare italiene, întorcând-o spre un viguros neoclasicism. De aceea a luptat mult şi a scris mult: vre o zece volume de versuri, dintre cari Odele barbare (1887), Nouile ode barbare (1882) şi Rimele noui (1887) sunt cele mai apreciate, alcătuind laolaltă un adevărat Epos italic, dedicat celor mai vii glorii trecute şi prezente; douăzeci de volume de critice erudite, de polemici pline de ironie, de discursuri istorice sau literare, savante şi întraripate în acelaşi timp, dense de fapte şi străbătute de un suflu violent de poezie,— cari, în republica scriitorilor, l-au afirmat ca dictator necontestat al ultimelor decenii din secolul lui Victor Emanuel II şi Umbert I.

Poet, critic şi polemist istoric (literar) orator şi peste patruzeci de ani profesor de literatură italiană la universitatea din Bologna, acest „italian totalitar", — cum l-a definit Ducele, decretând tipărirea Ediţiei Naţionale, de peste patruzeci de volume dense, — a fost un temperament revoluţionar activ, bătăios, violent, dar întotdeauna sincer; a fost un suflet care se entuziasma uşor în faţa vieţii şi a istoriei, în faţa naturii şi a artei clasice; un asimilator fără pereche al istoriei şi culturii veacurilor; într'un cuvânt, dacă ni-se îngăduie, un Dante modern, veşnic inspirat de un patriotism cald, puternic, intransigent.

In literatura română, Giosuè Carducci nu e un necunoscut. Incă din ultimul deceniu al veacului trecut, un mare scriitor neoclasic, cel mai mediteranian poet al nostru, Duiliu Zamfirescu, i-a tradus foarte multe din odele şi evocările sale istorice, publicând din nefericire, numai două (1893 şi 1894); iar un romanist pasionat ca d-l Nicolae Iorga, în afară de numeroase tălmăciri libere, a scris despre poetul Romei un studiu de şaizeci de pagini, ce deschideau volumul „Amintiri din Italia" (1895). Fiind încoronat cu premiul „Nobel" în toamna lui 1906 (cu puţine luni înainte de a muri), Carducci a fost făcut cunoscut la noi, prin diferite articole şi traduceri, de scriitori ca: Barbu Delavrancea, Nicolae Ţinc, Alex. Naum, Şt. O Iosif, Hilldebrand Frollo, D. Iacobescu, Adolf Stern, — iar dintre cei în viaţă, de d-nii Ovid Densuşianu, Ramiro Ortiz, (care, între altele, a ţinut la Facultatea de Litere din Bucureşti, un curs special); Benedetto de Luca, Eugen Porn, Eugen Lovinescu, Mihail Dragomirescu, Octavian Goga, Octavian Tăslăuanu, Zaharia Bârsan, Ioan Grindină, Florea Stoenescu, Alex. Iacobescu, Alex. Marcu, Alice Marcu (autoare a unei ponderoase contribuţii bibliografice italo-române ce fac cinste ţării noastre); Anita Belciugăţeanu, George Murnu, P. Vignali, Giuseppe Cifarelli care a publicat o culegere de 49 de traduceri, în 1928); I. Georgescu, N. I. Herescu, Cristea Zanetti, Flora Gavrilla, Stan Şerban, Mihail Pinetta, I. Gherghinescu-Vania, Napoleon N. Creţu, Mircea Eliade ş. a.

Pimen Constantinescu.

Tălmăcire.

Hanghița din Gaby.*)

Muntele-i verde și negru, zorile-s limpezi și reci,
Soarele tremură 'n brazi auriu.
Cântă în cor păsărelele, vâjâie valu 'n cascade,
Rostogolindu-se 'n râul Nïel.

Iată și albele case. Hangița salută din prag,
Râde și toarnă un vin sclipitor.
Prin văgăunile munților, zboară eroi care 'n visu-mi
I-am făurit pentru'n cântec cu arme și dragosti.

(L'ostessa di Gaby, din vol. *Rime e Ritmi.)*

Tălmăcire și adnotare de
Pimen Constantinescu.

*) Gaby e un sat alpin din comuna Issime, — lângă Courmayeur și Aosta, adică în regiunea muntelui Blanc și a râului Dora Bàltea (Piemonte). Poetul și-a datat poezia: *Gaby (Issime), 27 August 1895.*

Al nostru e pământul.

Al nostru e, dela bătrânul Nistru la Dunărea cea lată,
Din Tisa șerpuită și până 'n malul Mării;
Al nostru e, căci moșii ca să ni-l lase nouă,
Vărsat-au sânge râuri, pe întreg cuprinsul țării.
Al nostru e cu totul, cu brazii de pe munte,
Cu lanul plin de spice de vânturi legănate,
Cu ape cristaline ce'n liniștea adâncă,
Doinesc în murmur dulce, sub cerul înstelat;
Iubim cu toți pământul, căci viața ni-i legată,
Prin datini, obiceiuri, prin crez în Dumnezeu,
Iubirea de moșie, părinții ne-au sădit-o
In inimă prin doine, din tată în fiu mereu,
Deaceea cu tărie, noi toți și mic și mare
Strigăm, să ne audă străinul de ori unde,
Al nostru e pământul.
Streine ia aminte, de-atingi de el piciorul,
In sânul lui cel negru, îți vei găsi mormântul.

Nicolae Pătrașcu.

Creion.

Cu plânsul alb în gene, printre case,
Ca o hoață umblă luna'n pași de-arici!
In zare, moare ziua... stele mici
Cască ochii pudici, somnoroase.

In parc, cireșii-și plâng nămeții roz
Și pardosesc aleele cu vată...
Frumoaso, 'n noaptea asta sidefată,
Păcatul îți sărută sânii blonzi.

Nicolae G. Moisiu.

„Plaiuri Săcelene“

au împlinit doi ani de luptă

Partea religioasă

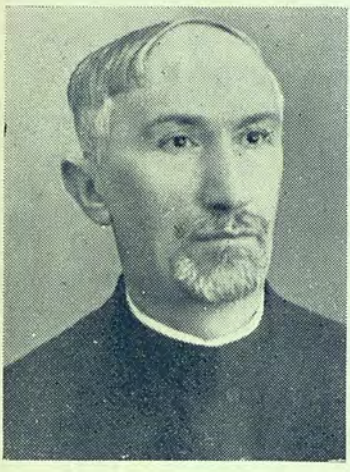

Preotul ZENOVIE POPOVICI
colaborator

Partea literară

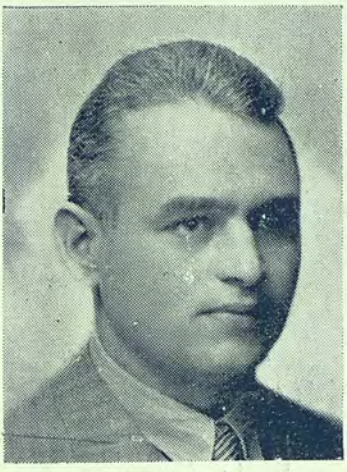

Dr. GHEORGHE DRAGOȘ
colaborator

Redactor
VICTOR TUDORAN

Cronici din trecut

Al. STROE-MILITARU
colaborator-redactor

Cronici de actualitate

VICTOR ION CRITU
colaborator-redactor

NICOLAE G. MOISIU
colaborator
fost secretar de redacție

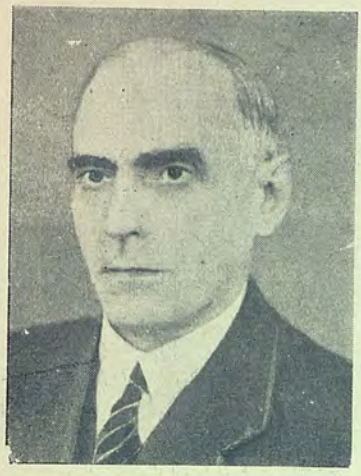

I. AL. BRAN-LEMENY
colaborator
Directorul revistei „Prometeu"

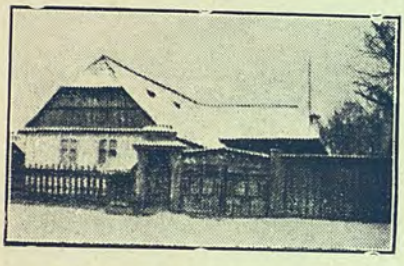

Redacția și Administrația revistei

GIGI DELEANU
colaborator

ION DESPAN
colaborator

ION PANDREA
actualul secretar de redacție

IOAN B. PETEU
colaborator

Sprijinitorii revistei

Dl. NICOLAE R. COLCEAG
profesor pensionar

Dl. IANCU NAN
prefectul județului Brașov

Dl. ALEXANDRU LAPEDATU
Ministrul Cultelor și Artelor

Dl C. DUMITRESCU-PÂRVU
fost primar
al Municipiului Brașov

Dl IOAN IONICĂ
fost senator
președintele Casinei Române

Corespondenții noștri.

CONSTANTA

GHEORGHE BEȘLEAGĂ

CÂMPINA

IOAN FILIP

PLOEȘTI

IORDACHE CIOBANU

BUZĂU

ION CODREANU

Cei cari au dat concurs revistei, fie redacției, fie administrației

ION G. TOCITU
fost secretar de redacție

MIHAI I. TEPȘAN
fost administrator

IOAN MOISIU, elev

MITICĂ STROE, funcționar

Lupta pentru ridicarea Săcelelor.

Săcelele nu sunt sate părăsite sufleteşte de acei cari îndepărtându-se de ele s'au ridicat, în ţară, pe scara ierarhiilor sociale sau intelectuale. Dimpotrivă, cred că sunt puţine sate în România pentru cari oamenii mai de seamă ridicaţi din ele să-şi amintească cu mai mare plăcere de locul copilăriei lor, să facă ceiace pot pentru lumea rămasă acolo, cum săvârşesc pentru Săcele. Multe din realizările durabile dela Săcele s'au făcut şi se fac cu sprijinul larg al celor născuţi în aceste sate, ajunşi la bunăstare materială în alte părţi ale ţării. Un exemplu actual: bunii Săceleni cari au dăruit bani mulţi pentru bisericile româneşti din Turcheş şi Baciu.

Şcolile frumoase ale Săcelelor, cele foste confesionale, precum şi măreţele biserici ale acestor sate, s'au clădit cu contribuţia generoasă a celor de aci plecaţi „în ţară". Nici un reproş împotriva bogătaşilor sau intelectualilor săceleni de origină n'ar fi îndreptăţit. De bună seamă, sunt destui oameni bogaţi şi intelectuali cari nu şi-au adus prin nimic şi cu nimic aminte de satele copilăriei lor; aceştia sunt marii egoişti, lipsiţi de educaţie sufletească şi de perspectivă asupra vieţii. In sufletele acestora n'au răsunet nici una din suferinţele omeneşti, sunt lipsiţi de ceiace împodobeşte pe omul de seamă: nostalgie, dor, amintire, solidaritate cu semenii cei mai de aproape. Glasul nostru va suna pentru aceştia totdeauna în pustiu, inima lor e goală, capul lor mărginit, firea lor îndărătnică.

Sunt preţioase şi astăzi gândurile şi faptele bune ale celor de ispravă plecaţi din Săcele. Dar ridicarea acestor sate nu stă în mânile lor; stă în mânile acelora cari au rămas acolo, acelora cari trăesc bucuriile şi mai ales necazurile mari ale Săcelelor. Din afară poate veni un sprijin, mai mare sau mai mic, dar realizările de durată şi cu temei nu pot fi decât opera săcelenilor cari astăzi locuesc în satele noastre.

Tineretul anilor de după războiu s'a mişcat şi în domeniile în cari activitatea lor se desfăşoară mai cu preferinţă, unde au şi realizat mult. Activitatea culturală, artistică şi sportivă din aceste sate este opera exclusivă a tineretului ; şi acest tineret a înfăptuit lucruri de durată, au continuitate în muncă, dragoste pentru satele noastre şi pentru problemele lor. In sufletul tineretului săcelean de astăzi vibrează dragostea pentru aceste sate, dorul de mai bine pe seama lor, sunt gata de osteneli la capătul cărora să stea o împlinire dreaptă şi bună în aceste sate. Acţiunea tineretului care astăzi trăeşte la Săcele a fost precedată de generaţia ceva mai vârstnică ce şi-a legat numele de frumoase fapte de cultură, şi de gospodărie, întemeind biblioteci populare întreţinând o înaltă atmosferă culturală, strângând bani mulţi pentru Casa Naţională a Săcelelor şi pentru monumentul eroilor din centrul acestor sate, întemeind instituţii cooperative, etc. Tineretul săcelean, s-o spunem respicat, şi-a făcut pe deplin datoria.

La capătul celor aproape două decenii decând Săcelele sunt libere în România întregită fapta obştească a generaţiilor vârstnice cari locuesc în Săcele nu se poate vedea nicăeri. Iniţiativele bune în toate domeniile, luate mai ales de cei tineri, n'au fost întâmpinate cu entuziasm şi deseori nici cu bunăvoinţă din partea celor bătrâni. Iar acolo unde vreo faptă bună îşi încetinea mersul sau traversa greutăţi, vorbele aspre, răstălmăcirile, imprecaţiunile nemeritate, alarma şi chiar bârfirea porneau din rândurile celor vârstnici. O serie lungă şi deasă de dovezi ne sălăşluesc în memorie.

Tineretul de astăzi, cel până spre 30 de ani, alături de cel care se apropie de 40, este numai în măsură să facă ceva trainic pe seama satelor noastre. Cât priveşte pe cei mai bătrâni mă văd silit să mărturisesc că am pierdut orice nădejde. Florile din generaţia vârstnicilor cari nu vor alunga totuşi iarna din sufletele celor

(continuare la pag. 148).

Un an dela moartea lui Cincinat

Parcă mai ieri scriam — tot într'un număr festiv şi aproape în acelaşi loc — cuvinte de caldă prietenie la mormântul marelui Cincinat Pavelescu. Şi cu toate acestea dela acel ieri şi până la prezentul azi, a trecut furiş un an. Un an care ne-a mai îmbătrânit, în care alţii au murit, în care amintirea lui Cincinat s'a mai şters din imaginea contemporanilor. Aşa e lumea Vorba unui glumeţ: „Ai murit să fi sănătos". Nimeni nu mai întreabă de tine.

d. VICTOR ION CRITU

Numai aşa se explică de ce ziarele au trecut această dată — 30 Noemvrie — subt o tăcere convenţională, subt o tăcere de cavou, care le poate numai desonora.

Şi totuşi s'a găsit undeva un mănunchi de inimi idealiste, ce cu toate mijloacele reduse de cari au dispus, au fondat o editură şi au scos un volum închinat memoriei trubadurului cu vioară de greier şi cu cântec senin.

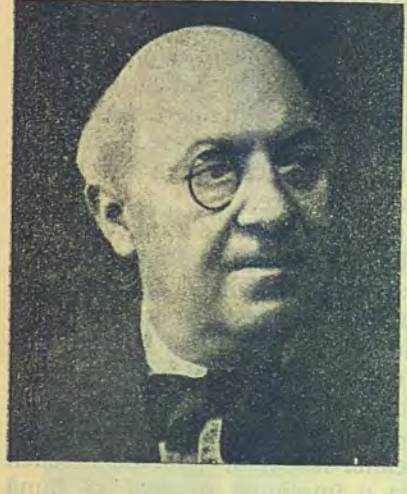

CINCINAT PAVELESCU laureat al marelui premiu naţional de poezie.

Astfel pe ziua de 30 Noemvrie 1935, a apărut în toate librăriile din ţară, scos de „Editura Plaiuri Săcelene" din Satulung, în prima sa colecţie întitulată „Stihuri", volumul de epigrame „Spini în miniatură" al tânărului Nicolae G. Moisiu.

Acest tânăr epigramist — de altfel un discipol al maestrului — a închinat prima sa închegare de strofe, memoriei poetului Cincinat Pavelescu, cu ocazia implinirei unui an dela moarte.

A trebuit şi de data aceasta provincia să fie în fruntea iniţiativei, lucru ce-l putea face dealtfel şi Fundaţiile Regale, editând de exemplu — opera complectă a visătorului cu monoclu, ghetre albe şi cu crisantemă albă la butonieră.

Credem că cel puţin atât ar merita contribuţia lui Cincinat Pavelescu, adusă literaturii române, într'un timp nu prea bogat în versuitori.

Victor Ion Critu.

---

de o vârstă cu ei, să stea alături de primăvara tinerească, să îmbrăţişeze, să ajute, să lase pe cei buni să facă bine.

Tineretul să cultive sentimentul de solidaritate. Ştim toţi ce trebue Săcelelor noastre. Dar opera durabilă şi mare nu poate începe şi continua fără solidarizarea celor de acolo, fără entuziasm şi persistenţă; orice realizare nu se poate clădi decât pe aceste componente ale sufletului săcelenesc. **Victor Jinga.**

Contribuţiuni la „Monografia săcelelor".

Locuinţă, port şi obiceiuri săcelene.*)

d. Al. STROE-MILITARU

Desigur o veche utilizare a munţilor noştri a făcut ca să răsară, aici în cotul Carpaţilor — într'o vreme pe care istoricii vor încerca să o stabilească — un întreg şir de aşezări omeneşti, cari datorită locuitorilor păstori, adaptaţi perfect acestui admirabil mediu geografic, a făcut ca aceste sate să se desvolte şi să prospere, astfel că „Săticelele", cu numire destul de potrivită pentru modestele lor începuturi, să devină cu timpul cel mai mare şi mai bogat sat din Ardeal, aşa cum în general era cunoscut.

Este în deobşte cunoscut, că mediul geografic prezintă o deosebită importanţă în raportul dintre om şi condiţiunile de viaţă, căci relieful, ca şi clima, hotărăşte în mare măsură şi are o influenţă considerabilă asupra locuinţei, hranei şi felului de ocupaţie şi determină însuşirea şi caracterul lui specific.

Locul unde condiţiunile cari stau la baza oricărei aşezări omeneşti au fost favorabile, adică acolo unde omul a găsit apă de băut, o climă suportabilă, sol prielnic pentru existenţă şi o cale de comunicaţie uşoară, a constituit întotdeauna un punct de atracţie.

Ceeace a determinat înjghebarea Săcelelor a fost desigur bogăţia păşunilor, adăpostul văilor din jur, mijloace uşoare de comunicaţie cu câmpia şi procurarea lesnicioasă a materialului de construcţie al locuinţei. Natura solului şi materialul de construcţie au determinat apoi şi tipul locuinţei, adaptat mediului geografic şi condiţiunilor de viaţă.

Aspectul satelor săcelene este o îngrămădire de locuinţe înşirate dealungul coastelor Carpaţilor, formând pe o porţiune de 7 Km. un lanţ de aşezări omeneşti, lipsite de aspectul satelor de munte, cu locuinţe răsleţe, aşa cum găsim bunăoară în apropiere, la Bran, sate a căror populaţie se ocupă tot cu păstoritul. Poate că sporul mare de populaţie pe care l-a avut de înregistrat Săcelele în decursul timpului, spor îngroşat şi cu fugari din Ţara Românească şi diferite părţi din Ardeal, a schimbat aspectul lor, forţând o îngrămădire de locuinţe, aşezate unele lângă altele.

Cu totul altul trebue să fi fost aspectul satelor săcelene cu câteva sute de ani în urmă. Din sate răsfirate cu locuinţe împrăştiate — caracteristica satelor din regiunea de deal — aceste aşezări au luat aspectul unor sate cu locuinţe îngrămădite. Poate ceeace a contribuit la această îngrămădire să fi fost şi venirea ulterioară a „ciangăilor" cari prin aşezarea lor spre şes, tăind astfel orice tendinţă de extindere a elementului românesc înspre această parte, căci ceeace se poate observa şi astăzi este separaţia pe care elementul românesc a păstrat-o faţă de elementul unguresc. Vecinătatea acestui element ca şi a saşilor din satele din jur au influenţat însă

*) Fragment din articolul „Din trecutul Săcelelor." — Observatorul Social-economic Cluj 1935.

în timpul din urmă asupra felului de construcţie a locuinţei, căci alături de locuinţele mari de piatră cu porţi înalte de zid, cu aspect de mici cetăţi aşezate unele lângă altele — unde influenţa săsească este indiscutabilă — se mai găsesc încă şi astăzi presărate ici şi colea, câte o căsuţă acoperită cu şindrilă care dela prima vedere are aspectul unei forme evoluate a stânei. Influenţa străină a schimbat, în ultimul secol, cu totul înfăţişarea pe care trebue să o fi avut satele săcelene: căsuţe văruite şi acoperite cu şindrilă presărate printre grădini cu pomi, cu curte largă, cu porţi nu tocmai înalte, însă înflorite frumos de meşterii satului, vor fi format ca şi ocupaţia locuitorilor, poezia unui trecut peste care prefacerile timpurilor mai noui a aruncat l-spedea grea a uitării Astăzi porţi mari cu garduri înalte, case de piatră cu geamuri mici, ferecate ca şi uşile cu drugi solizi, toate croite după acelaşi calapod, au ceva din izolarea şi tristeţa care s'a aşezat şi peste sufletele populaţiei acestor sate. Forma caselor este dreptunghiulară, împărţite în câte 3 odăi (cămara, tinda şi casa cea mare) deobiceiu cu o singură uşă înspre curte — prin tindă — cu interior adaptat simplicităţii cu care se desfăşura şi viaţa lor. Mobilier strict necesar, pereţii îmbrăcaţi în scânduri înflorite cu gust de câte un meşter al satului. Pe pereţi erau înşirate blidare, de asemenea înflorite frumos, pe cari erau aşezate felurite străchini, tipsii de cositor sau frumoase căni de sticlă cu cercuri colorate numite năstrape şi unelte de ale gospodăriei. Odaia

Casa veche mocănească din 1834.

de dorm't era de obiceiu tinda, unde se făcea şi focul pe vatra cu cuşbă. Tot aşa de bine s'a adaptat mediului şi în ceeace priveşte îmbrăcămintea, căci „ciobanii prin portul lor sunt mai aproape de cât oricine de natură". Adaptarea ciobanului la mediul în care trăeşte se poate observa şi în felul cum el urcă povârnişuri fără oboseală, stă tot timpul în aer liber sub variaţie de temperatură de 40 grade, ceeace a determinat şi puterea lui de rezistenţă.

Toate vesmintele erau produsul industriei lor casnice. Din lâna oilor femeile lucrau dimia pentru cioareci, glugi şi ţoluri. Pentru făcutul săricilor pentru ciobani, se întrebuinţa lâna ţurcană şi erau anumite femei cari aveau răsboaie speciale pentru aceste sărici. Erau vestite femeile mocance pentru dimia pe care o ţeseau în răsboae, căci fiecare gospodină avea toate cele necesare pentru prelucrarea lânei. (Roată de îndrugat cu doacăn şi mosoare, spată, răschitor, zimţi, vârtelniţă.)

Ca îmbrăcăminte bărbaţii purtau în picioare mai de mult opinci, legate cu nojiţe făcute din păr de cal. Peste cioareci, până aproape de genunchi, atârna cămaşa cu guler înalt şi mâneci largi, cu înfloriturî albe. Pe la mijloc se încingeau cu chimirul, în care se ţinea amnarul, cremenea, cuţitul cu teaca, fluerul, lingura, o sulă pentru opinci şi o undrea pentru cusut. Peste chimir aveau înfăşurată de 3 ori o curea ţintuită. Tot la chimir mai purtau şi pipa, care era legată cu o sfoară lungă şi un surcălău pentru scobitul pipei. Unii Săceleni fumau tutun din ciubucuri lungi turceşti. De asemenea la chimir purtau un

ştergar înfăşurat, legat la un capăt ca şi pipa, cu sfoară. Peste cămaşă purtau vara vestă şi zăbun, iar iarna cojocel. Pe cap purtau căciulă albă cu mai multe cercuri, din care eşia frumos chica, care ajungea uneori de o lungime respectabilă de putea fi prinsă la chimir. La stână, ciobanii mai aveau ca îmbrăcăminte sarica şi cojocul mare, pentru iarnă, iar vara aveau ghebă de dimie cafenie. Pentru a se apăra de ploaie precum şi pentru a-şi purta merindea aveau gluga, pe care o purtau pe spate sau pe umăr, atârnată de bâte înflorite şi ţintuite. Mocanii înstăriţi purlau pe cap vara pălării, iar în locul ghebii aşa numitele anterie albe, înflorite cu găitane negre. „Femeile şi fetele purtau la sărbători rochie din materie de casă, numită androc. Aveau şi subţiri cu mâneci din materie fină, numită simizet, cusută cu fir. Iile la gât aveau guleraş, asemenea în fir, numit obinzincă. La gât îşi atârnau ghiordan, o salbă de bani, la cele mai bogate de galbeni. In piept fetele se împodobiau cu naşfe (ţinte) de argint, cari aveau forma de linte, cu lumin ţe şi erau de mărimea unei palme. Mai târziu se purtau brâne de argint suflate cu aur sau paftale de argint. Părul şi-l pieptănau în coadă, mai târziu în două, iar în urechi purtau cercei cu 1 sau 3 picioare. Mai de mult, înainte de erà papucilor, femeile tinere şi fetele purtau cisme galbene cu copor (toc înalt), bătrânele încălţau cisme negre, iar fetiţele aveau cisme roşii cu copor şi creţe. Ca haine mai grele femeile purtau scurteică de vară şi dulamă de iarnă cu mâneci lungi, apoi cojoc şi cojocel" (S. Moldovanu: Ardealul).

Obiceiurile cari în parte se mai păstrează şi astăzi, sunt cele cari sunt cunoscute pe întreg cuprinsul ţării. Numai căsătoriile se făceau cu un fast mai aparte. Ele se puneau la cale întotdeauna de către părinţii tinerilor cari hotărau totul, învoindu-se şi asupra zestrei, care consta în oi şi o sumă oarecare de galbeni. Invitarea la nuntă se făcea de către chiemători: doi dela mire şi unul dela mireasă, cari umblau — uneori călare — pe la rude şi cunoscuţi, cinstind din plosca cu rachiu cu învitaţii. Pentru serviciul pe care-l făceau primeau câte o basma (cârpă) şi o sticlă cu rachiu. In ajunul nunţii seara, se juca chiemătorii, mai întâi la mire apoi la mireasă, iar în dimineaţa nunţii se mergea cu „păpuşa". Câte 3—4 bărbaţi şi mai multe femei, fără mire, se duceau la mireasă cu un colac mare, ducând şi cadourile miresei: o pereche de ghete (pe care le umpleau cu stafide) şi giumbirul, iar pentru soacră deasemenea o pereche de ghete. Dupăce oaspeţii veniţi cu păpuşa erau cinstiţi se juca hora, apoi se înapoiau la mire. La fel mireasa trimitea ginerelui şi socrului câte o cămaşă, iar pentru soacră o cămaşă cu simizet, daruri mai mici se făceau şi pentru ceilalţi membrii ai familiei. La amiază, înainte „de a se duce la biserică" se făceau întrecerile: câte 4—8 flăcăi fugeau pe o distanţă oarecare, pe jos sau dacă ginerele era mai înstărit, călări. Primii doi luau câte o cârpă (basma), iar alţi doi următori câte un colac. Cel din urmă se zicea că ia potcoavele. La Biserică ginerele mergea călare, însoţit de 4 chiemători, toţi călări (cu caii împodobiţi cu flori şi cu câte o basma.) Mireasa mergea pe jos, sau dacă distanţa era mai mare, în căruţă. Pe cap ginerii purtau căciulă sau pălărie, in picioare cisme cu 3 creţe, mai târziu ghete şi peste îmbrăcăminte, chiar dacă era vară îmbrăcau gheba. Mireasa nu avea voal pe cap, ci numai flori. Purta pieptar şi cămaşă de simizet cu brâu argintat cu ţinte şi lumini. Dela ginere convoiul pornia de lua mireasa, apoi pe nuni. Masa se făcea acasă, vara în grădină la umbra pomilor, cu dar, iar jocul după masă era împărţit pe la casele

mirelui, miresei şi nunilor, fiecare cu învitaţii lor. A doua zi de nuntă se făcea iarăşi masă şi joc, mireasa purtând pentru prima dată giumbir. Tot atunci se aduceau şi „pocânzeii“ zestrea miresii, iar a treia zi, cu învitaţi mai puţini, masa se făcea la mireasă (cinstea). La nunţi luau parte numai cei căsătoriţi. Fetele nu mergeau nici la joc şi nici chiar la biserică.

Un obiceiu destul de interesant era la moartea tinerilor însuraţi sau a celor gata de însurătoare. Se ştie că fiecare fecior primea în dar dela tatăl său, atunci când îi venea rândul pentru însurat, un „cal de ginere“. Când se întâmpla de feciorul să moară înainte de a se fi însurat, calul înşeuat şi cu toate lucrurile mai de valoare ale răposatului urma mortul până la groapă, iar după înmormântare era trecut peste mormântul stăpânului, fiind apoi dăruit cu toate lucrurile de valoare vre-unei rude mai apropiate sau vre-unui flăcău mai sărac pentru a-l avea la însurătoare.

Al. Stroe-Militaru.

„Plebiscitul săcelean“

Dela apariţia primului număr al revistei noastre şi până la ultimele numere apărute anul acesta, este o deosebire uimitoare, care dovedeşte cu prisosinţă străduinţele celor grupaţi în jurul „plaiurilor“, de a da o publicaţie care să merite a trăi prin ea însăşi. Cu alte cuvinte o revistă care interesează cititorii şi care să-şi justifice astfel pe deplin existenţa.

Am spus-o întotdeauna şi o repetăm şi cu această ocazie: *revista este a cititorilor nu a noastră, şi deaceea drept e ca ea să cuprindă ceiace cititorii noştri ar dori.* Adică să fie aşa cum o voiesc cei pe al căror sprijin contăm.

Dacă până acuma ne-am condus numai în parte după scrisorile primite la redacţie, începând cu numărul acesta dăm posibilitatea tuturor cititorilor, sprijinitorilor şi prietenilor să răspundă la întrebările puse de noi, pentru a ne putea orienta în viitor la redactarea revistei.

Aceste răspunsuri ne sunt necesare cu atât mai mult cu cât începând cu anul 3 de existenţă, adică dela 1 Ianuarie 1936, *vom reorganiza complect revista.* Propunerile tuturor vor fi serios discutate, cele bune reţinute şi duse la îndeplinire, natural în limita posibilităţilor technice şi materiale de cari dispunem

Iată de ce toţi cititorii cari au ceva de spus trebue să participe la acest *„plebiscit săcelean“* organizat de noi.

Şi acum întrebările:

1. *Ce aţi dori să cuprindă mai mult revista?*
2. *Ce ar putea să rămână afară sau să publicăm mai puţin în revistă?*
3. *Ce părere aveţi despre format, să-l menţinem sau să-l schimbăm?*
4. *Doriţi să apară în revistă şi fotografii? Dacă da! ce-aţi vrea să reprezinte?*
5. *Dintre colaboratorii noştri — judecând după cum scriu — care vă sunt cei mai simpatici?* (Indicaţi cel mult 10 cel puţin 6.)

Cititorii nu sunt obligaţi să răspundă la toate întrebările, mai ales când unele întrebări s'ar referi şi la persoana lor.

Cerem însă tuturor cât mai multă obiectivitate, lăsând la o parte interesele diferite ce le-ar avea. Răspunsurile se vor publica.

Ele se vor trimite pe adresa revistei, cu menţiunea pe plic în stânga jos: *„pentru Plebiscitul Săcelean“*, până cel mai târziu la 15 Ianuarie 1936.

„Plaiuri Săcelene“.

Pe marginea unui program.

In cursul acestui an, comitetul de direcţie al revistei „Plaiuri Săcelene“, nu a fost preocupat numai de grijea redactării revistei sau de încasarea abonamentului, — care şi aşa e destul de mic şi ar trebui plătit mai din timp, — ci s'a gândit şi la o propagandă culturală. Astfel în cursul lunilor Martie şi Aprilie, a organizat un ciclu de conferinţe, cari au fost ţinute de intelectualii săceleni, tratând probleme trecute, prezente sau viitoare, în legătură cu Săcelele.

d. ION DESPAN

Dar noi, nu ne-am mulţumit numai cu aceste conferinţe, ci am organizat şi un program artistic, înterpretat fie de cei dela conducere, fie din prietenii revistei. Programul totdeauna abundent şi variat, a plăcut aproape la toată lumea, dar au fost desigur şi persoane cărora nu le-a plăcut. Nu le-a plăcut, nu că nu a fost programul bun sau executat bine, ci din invidie, din răutate. Pe scurt, erau duşmanii cari au căutat şi în aceste cazuri să pună stavilă acţiunilor pornite de revistă.

Ba mai mult un membru dela „Săceleana“, — şi să ne ierte că s'a întâmplat să fie dela „Săceleana“ — a fost aşa de curagios, încât a avut neobrăzarea să-i spună domnului director Ştefan Iacob, care ne pusese sala festivă a Gimnaziului la dispoziţie, „că dece ne-a dat sala, pentru că noi nu putem să întocmim un program şi că la revistă nu-i nimeni şi aşa şi pe dincolo, în fine a spus tot ce putea să producă un creer prea „romantic“. Desigur eu am râs când d. director mi-a spus aceasta, apoi i-am explicat cum stă cazul cu acest faimos „membru-voiajor“ şi instigator. Dar noi nu ne-am supărat şi nici nu ne-a fost frică. Şi dovadă că intelectualii din Săcele ca D-nii: profesor Dr. V. Jinga, profesor Dr. Gh. Dragoş, prof. Ionel Tăraş, prof. dir. Ştefan Iacob, Alex. Stroe-Militaru, etc. au aprobat acţiunea noastră, e că, au răspuns la chemarea noastră, luându-şi obligaţiunea de a ţine câte o conferinţă în cadrul revistei, precum şi numerosul public care a venit spre a asculta conferinţele şi a vedea programele noastre. In privinţa aceasta aş putea să spun că am bătut recordul. Nici o altă asociaţie, în ultimul timp, nu a putut să întrunească la astfel de conferinţe-şezători, un număr mai impunător de auditori. Iar succesul moral cât şi cel material a fost satisfăcător.

Cu toate acestea tot nu suntem pe deplin mulţumiţi. Mulţi dintre cei vizaţi a cerceta aceste şezători, aproape nu i-am văzut la nici una. Mă refer mai cu seamă la învăţători, cari în majoritatea cazurilor lipsesc. — bineînţeles nu toţi, — tocmai ei cari sunt chemaţi a propaga sau a menţine facla culturii.

Şi fără să ne ascundem după deget, trebuie să mărturisim, că activitatea extraşcolară a învăţătorilor din Săcele este aproape egală cu zero. Am văzut, şi am auzit că învăţătorilor la examenul de definitivat li se cere să probeze că au activat şi extraşcolar. Şi atunci refugiul este câte o asociaţie culturală, unde vin a cere un certificat pentru activitatea extraşcolară, pe care Dumnezeu să ne ierte, noi nu am văzut-o,

(Continuare la pag. 157)

Tribuna publică.

De câteva ori ni s'a dat ocazia să introducem câte o rubrică sau pagină nouă, cerută de împrejurări, am făcut-o bucuroşi şi convinşi că ne servim cetitorii. Nu am stat la îndoială chiar când a fost vorba de sacrificii însemnate, deoarece scopul nu ne e material ci numai ideal, adică lupta pentru ridicarea acestor plaiuri. Am trecut peste greutăţi mari, peste ispite ademenitoare, peste prietenii temeinice, peste ameninţări chiar, numai de dragul adevărului şi dreptăţii, puse în slujba cititorilor noştri.

d. IOAN B. PETEU

Iată că şi de data aceasta — cu riscul de a supăra pe unii sau a ne face nesuferiţi altora, — publicăm o scrisoare a prietenului I. B. Peteu, referitor la renovarea bisericii noui din Turcheş, în care e vorba de un alt bun săcelean şi sprijinitor al nostru, d-l Bucur Bunescu. Nu am intenţionat a jicni pe nimeni prin publicarea ei, ci voim numai a contribui la lămurirea şi aflarea adevărului, de însuşi cunoscătorii lui, pentru a nu lăsa să plutească în viitor, bănuieli sau acuzaţii aduse oamenilor de bine şi ctitorilor generoşi. Şi aici poate am găsit mai accentuat scopul nostru, adică: a lăsa viitorului, deplin lămurite, chestiunile ce-au fost de actualitate pe timpul nostru, aceasta fiind de folos, în prim rând, celor în chestiune.

Deci preferăm o discuţie la lumina zilei, cu articole documentate şi dintr'o parte şi dintr'alta — ori care ar fi rezultatul, — noi având rolul doar de modeşti mijlocitori, decât bănuieli cari ar putea să 'ntunece pentru totdeauna, frumuseţea unui gest, isvorît din dragostea de biserică şi credinţă strămoşească.

Dăm mai jos textul scrisorii aşa cum ne-a fost trimis şi suntem convinşi că răspunsul sau lămuririle celor vizaţi nu vor întârzia să vină, pentru a le publica, bineînţeles în limita spaţiului de care dispunem.

Bucureşti, 21 Octomvrie 1935.

Stimate Domnule Tudoran,

Citind ultimul număr din revista „Plaiuri Săcelene" am constatat intenţia ce aveţi de-a publica în numărul următor al revistei, ştiri în legătură cu renovările bisericilor din Turcheş şi Baciu. Intru cât sunt Turcheşan, mă refer numai la biserica nouă din Turcheş, cu scopul de-a vă edifica mai bine asupra adevărului, rugându-vă totdeodată a publica în revista Dvs. prezenta scrisoare.

Ţin cu tot dinadinsul, ca opinia publică săceleană să cunoască adevărul prin unicul organ de propagandă săceleană. Intrând în fond, afirm c'am văzut biserica nouă, aşa cum a fost renovată de pictorul Keber, care din propaganda marelui cotidian naţionalist „Porunca Vremii", reese că ar fi evreu, fiind acuzat de mai multe nereguli, printre care intră şi neregulile dela biserica „Popa Chiţu" din Bucu-

reşti. Campania a fost dusă contra acestui pictor şi a preotului Nicoreanu dela susnumita biserică, timp de luni de zile, prin articole mari de fond, cu titluri tot mai senzaţionale. Desigur pictorul n'a putut fi angajat decât de d-l Bunescu, care a plătit din propriul buzunar, cea mai mare parte din cheltueli.

Frumoasă ar fi fost opera d-lui Bunescu, dacă n'ar fi angajat cu lucrarea pe acest pictor strein de sufletul nostru ortodox şi creştin. Am ajuns la convingerea, că domnul Bunescu n'a găsit în tot cuprinsul ţării, un pictor român, care să se angajeze a-i picta familia în rândul sfinţilor. Ce însemnează această lovitură ce s'a dat bisericei noastre? Ar fi existat cineva, care să nu vadă şi să nu ştie, că sacrificiul a fost făcut de domnul Bunescu? Eu cred că nu. Atunci pentru ce-a pretins, sau a admis, dacă n'a pretins, să i-se picteze familia în biserică. Domnul Bunescu a făcut mult bine şcoalei şi bisericii din Turcheş, pentru care consătenii i-au dat toată atenţia, întru cât merită, în urma sacrificiilor făcute. Atunci de ce această palmă dată bisericii? Au fost şi sunt mulţi cari au făcut biserici, mari în fapte şi modeşti în pretenţii, printre cari domnul Bunescu nu se poate număra. Multe biserici şi mânăstiri au făcut domnitorii ţărilor româneşti, dar foarte puţini au pretins sau admis, ceeace a pretins sau admis domnul Bunescu, cu toate că erau domnitori. Ultimul sacrificiu al domnului Bunescu, îl consider un prejudiciu pentru biserică şi o gafă pentru domnia-sa, care

Biserica din Turcheş.

dovedeşte odată pentru totdeauna, că n'a făcut nimic din convingere creştinească şi din modestie, ci din contră a urmărit ceeace a reuşit. Sunt informat că d-l Ştefan Banciu, fiul celui ce a contribuit în cea mai mare măsură la ridicarea bisericei, conducând-o zeci de ani, a oferit tot sute de mii de lei, cu condiţia să se facă un singur fond la care să contribue toată lumea după puteri. D-l Bunescu şi cei din jurul D-niei-Sale, au refuzat această propunere frumoasă şi echitabilă pentru toţi fii bisericii, sabotând prin tot felul de trucuri un fiu valoros al bisericii, care a fost şi va fi de folos pentru ea, hotărându-se a cheltui singur, deşi au mai dat fraţii Băncilă lei 40.000 etc. etc., numai pentru a-şi putea ajunge scopul. Să ştie d-l Bunescu că zidurile pe care şi-a instalat familia, au fost făcute cu mare trudă, de oameni mai simpli, dar mult mai modeşti şi cu sacrificii mult mai mari, în timpuri mult mai grele de asuprire streină, când nu se ştia de conversiune, concordat şi exproprieri. Domnii cu suflet cari au ridicat acea biserică sunt: Banciu, Sulica şi Petcu Bărbuc, al căror trecut şi sacrificiu, domnul Bunescu îl desconsideră.

(urmarea la pag. 159)

Colțul cărții.

M. Ar. Dan: „Epigrame“, *Timișoara 1935. Prețul 50 lei.* Epigrama este în prim rând un gen literar care se adresează spiritului critic al fiecărui ins și numai când insul posedă acest dar din belșug, poate savura pe deplin un volum de epigrame. Când cetitorul, furat de satira sau micile răutăți strecurate dibaciu printre rânduri, citește volumul până la sfârșit, nu observă diferitele scăderi de tehnică poetică. Așa se 'ntâmplă și cu volumul d-lui M. Ar. Dan, pe care ni-l trimite Timișoara, elegant tipărit și plin de ace cari știu pișca suficient, pentru a ni-l impune pe autor ca un talent real de epigramist. Dacă nu sunt toate la același nivel ridicat, majoritatea totuși sunt bune și cititorul se poate distra împreună cu autorul, — care fără îndoială a trăit fiecare epigramă — pentru a ne da volumul de azi.

Spiritul abundă pretutindeni. Iată un exemplu:

Complectare

cu ocazia inaugurării vilei prietenului meu Dr. Oct. Crișmaru, flăcău tomnatec.

La căsuța lui Crișmaru
Eu găsesc că se mai cere,
— ca să-și mângâe amaru —
Și-o ciosvârtă de muiere!

Ne bucurăm de talentul noului nostru colaborator și sperăm, în curând, să-l vedem în vitrina librăriilor cu un nou volum de epigrame, pe care le recomandăm de pe acum cititorilor noștri.

Victor Tudoran.

Haralambie Th. Țugui. „Liane crude“. Un volum umil, ca și titlu, dar scris cu talent. Oricine l-ar citi, îmi va da dreptate.

Dacă sunt puține poezii cari în întregime pot fi decretate bune, în schimb în fiecare sunt versuri de o frumusețe destul de remarcabilă. Acest fapt îmbucurător ne sugerează încrederea bună că mâine autorul „Lianelor crude“ va atinge culmi noi, pe care poate nu le visează, îndeplinind astfel presimțirile noastre de azi.

Cine contestă frumusețea acestor versuri, stăpâni în prealabil că Haralambie Țugui este elev?

„In viscol de lumină și petale,
Copacii ninși par fine porțelanuri“.

Dar prima strofă din „Dimineața“? (Apogiaturi campestre.)

„Soarele 'n pene, Făt Frumos viclean,
Țese mreji de aur pentr'o cosânzeană,
Și-și adapă doru'n cântec pădurean
Culegând cleștarul florilor din geană“.

Incontestabil, autorul are talent. Și trebue să i-l recunoaștem, deși alături de versuri, inspirate ca:

„vântul își scutură gleznele 'n grâu (amurg rustic)
podari de aur și chihlimbar,
țes cântecul în mreji de borangic“ (cantilenă)

respiră oxigenul paginilor și versuri de rezonanță aspră și nepoetică:

„ca o haimana, trecutul soarbe,
patima cea veche, o licoare“. (Introspecție)

In încheere trimit tânărului poet dela „Insemnări Dorohoiene“ un elogiu cald, sfătuindu-l să cucerească pe deplin și cetatea poeziei, nu numai viața, cum spune în „Note biografice“.

Nicolae G. Moisiu.

Petru I. Teodorescu: „Cronici Literare“ Colecția „Brașovul Literar“.

Intotdeauna, când răsfoești atent un ierbar bine întocmit, ai o imagine despre plantele ținutului ce-l reprezintă, fie că imaginea este puternică, fie că-i abia conturată. Mărimea acestei imagini depinde de bogăția și frumusețea plantelor caracteristice regiunei respective. Această impresie o am astăzi, după citirea volumului de cronici literare ale d-lui Petru I. Teodorescu.

Sau, ca să-mi cristalizez părerile, aș compara volumul cu un templu în miniatură, în care autorul a cules cu grija săpătorului de aur sau a unui pescuitor de mărgăritare, adevărate perle.

Si într'adevăr dl Teodorescu e un pescuitor. Dar nu de glorie nici de rime ci de perle literare. Mi-l imaginez atât în seri calde de vară cât și în zile posomorâte de toamnă și'n nopți de iarnă cu cânt de foc în cămin și somn de pisici, căutând cu degetele spiritului critic, în apele literaturii, stridiile în care descoperă în răstimpuri pietrele scumpe.

E drept că nu toate perlele au aceiași valoare ca a celorlalte. Din acest punct de vedere al fericitei alegeri valorice obiective, dl Teodorescu e demn de toate laudele și ca unul care îi recunosc munca depusă în slujba acestui prețios sacrificiu adus literaturii noastre, mă consider unul din exponenții acelora cari i-au aplaudat sincer meritele, la adăpost de-o critică invidioasă.

Citind atent cronicile observi oarecum surprins cum te pătrunde o mireasmă sănătoasă și cum fiecare operă ți se conturează în linii precise, viguroase, și de un colorit viu, cum nu des ai ocazia să întâlnești, mai ales azi când mulți critici se depărtează de operă. Acest fapt nu se petrece cu dl Teodorescu. Volumul d-sale e un volum obiectiv, în sensul propriu al cuvântului. La dânsul nu vom găsi rânduri de critică răutăcioasă sau cuvinte, cari sub o haină de decență literară sau problematică sinceritate, un ascuțiș de sabie sau de un ghimpe. Și exemplele sunt multiplicate: Cartea dela San-Michele *(Axel Munthe)*, Tragedia Omului *(Emeric Madach)*, din literaturile streine, iar din literatura română: Fuga lui Sefki, Maica Domnului dela Mare, *(Em. Bucuță)*, Țara de peste veac, *(Nichifor Crainic)*, Maitreyi *(Mircea Eliade)*, In sus *(Ion Focșeneanu)*, etc. Nimic mai clar, nimic mai sincer, nimic mai interesant decât aceste cronici, în care vibrează victorios sufletul cald al autorului. — Și ar fi fost un adevărat triumf pentru d-sa, dacă s'ar fi aflat înmănunchiate în volum, și alte câteva capodopere, ca: romanele lui *Stere*, Adela lui *G. Ibrăileanu*, Jar de *L. Rebreanu*. Dar poate toate aceste împreună cu altele să fie surpriza plăcută pe care dl Teodorescu ne-o va face mâine-poimâine, și pentru care, noi, entuziaștii „Plaiurilor Săcelene“ îi dăruim anticipat floarea de lotus a mulțumirilor.

Nicolae G. Moisiu.

(urmare dela pag. 153).

Apoi, tineretul acela care are la bază o cultură oarecare și care s'a grupat în jurul unei asociații din Săcele, căci sunt ca ciupercile — vorba d. profesor I. Tăraș, — cum o să vie la ședătoarea organizată de cutare asociație că doar eu sunt membru la cutare asociație și ce ar zice d-l președinte! Uite așa înțelege viitoarea generație de conducere a Săcelelor să încurajeze acțiunea culturală din satele săcelene. Cu astfel de intrigi, de desbinări, cu urzeli și cu multe dedesubturi niciodată nu vom aduce Săcelele, făuritoare de atâtea glorii și patria atâtor bărbați mari, la o stare mai înfloritoare sau cel puțin așa cum a fost în trecut.

Ion Despan.

Cronica sportivă.

d. GIGI DELEANU

Suntem în preajma începutului sporturilor de iarnă. Cu primul strat de zăpadă ce a îmbrăcat pământul, sezonul de futbol a luat sfârşit.

Jucându se ultimele partide situaţia în clasament s'a lămurit. Fiecare echipă şi-a ocupat un loc din care nu mai poate evada până la primăvară. In frunte găsim redutabila echipă Isvorul care în urma excelentei forme arătate în cursul campionatului a reuşit să se claseze prima, totalizând 15 puncte. Printr'o asiduă şi perseverentă muncă a ajuns să reprezinte sportul românesc la Braşov, ridicându-i prestigiul deasupra sportului minoritar. Aşa dar Isvorul este campion de toamnă!

Este o răsplată şi un rezultat la care s'a ajuns după o muncă grea socotind lipsurile şi piedecile care au stat în calea acestei vechi echipe româneşti.

Cu mici variaţiuni în tot campionatul echipa a fost formată din aceiaşi jucători. La antrenamentul echipei a fost chemaţi de la Braşov d-nii: Prof. I. Moldovan Şeful secţiei de Educaţie Eizică al Municipiului Braşov şi internaţionalul Geller actualmente antrenor. Rezultatul s'a putut culege în matchurile jucate când s'a văzut la Isvorul mai multă stăpânire a balonului, omogenitate, elan şi încredere.

Dăm mai jos caracteristicele jucătorilor care s'au relevat.

Moga: Dacă acest talentat portar s'ar indentifica mai mult cu aspiraţiile grupării româneşti din Săcele — prin intermediul căreia s'a lansat, — nu numai că ar contribui la succesele ei, dar ar profita şi personal, devenind o vedetă a futbolului curat românesc. Se plasează bine, prinde frumos, dar e puţin fricos.

Victor Fugaciu (Puri): Joacă elegant şi serveşte mingea la om. In ultimele matchuri s'a prezentat extrem de obosit.

Petre Schiau: Unde cade mingea acolo-l găseşti! Technică, joc de cap, suflu inepuizabil, joacă uneori nervos.

Dr. Bodianu joacă tot aşa de bine ca şi în anii când putea să se ocupe mai mult de echipa Isvorul.

Nelu Bujila joacă atletic, bate admirabil pedepsele de la 20 de metri.

Ţutuianu I., are un joc dârz şi plin de nerv.

Ţutuianu G., cu driblingul de care uneori prea abuzează, puterea de pătrundere şi şuturile bombe a realizat cele mai multe goluri.

Cristolovean, conduce bine înaintarea, posedă şut puternic şi neprevăzut.

Moarcăs Genică, joacă atât în apărare cât şi la înaintare cu o tragere de inimă demnă de admirat. E prea timid în faţa porţii. In matchul cu Ivria s'a întâmplat un accident. Jucătorul nostru Titi Munteanu în ciocnire cu un adversar şi-a fracturat piciorul. E un fapt pe care îl regretăm cu toţii şi ne pare bine că s'a însănătoşit destul de repede, lăsându-ne speranţa că la primăvară să îl vedem din nou luptând pentru echipă.

Toate matchurile afară de cel cu Astra s'au jucat la Satulung. Publicul săcelean a luat parte la matchurile jucate în număr din ce în ce mai mare, arătând mult interes pentru acest sport.

In futbolul braşovean, gruparea Isvorul şi-a cucerit un loc de merit. Perfomanţa acestei echipe româneşti este mai mult decât onorabilă şi noi tineretul săcelean suntem mândrii de ea.

Campionatul Braşovului, cucerit de gruparea „Isvorul" este cea mai frumoasă performanţă ce-a strălucit pe fruntea sportivei echipe săcelene.

Gigi Deleanu.

— Clasamentul districtului Braşov îl vom publica în numărul viitor al revistei, când vom cunoaşte rezultatul tuturor contestaţiilor şi apelurilor făcute.

„P. S."

(Continuare dela pag. 155).

Domnul Bunescu a creat precedente, pentrucă biserica va mai avea nevoie de cel puţin 4 reparaţii mari în decurs de 100 ani. Procedând la fel cu d-l Bunescu şi viitorii sprijinitori ai bisericii, peste 100 de ani nu vom mai avea sfinţi pictaţi în biserică, ci vom avea ctitori. Desigur, în special femeile bătrâne vor săruta picioarele d-lui Bunescu, sau ale sfântului modern, până să observe că la gât are guler Tache Ionescu.

In speranţa că domnul Bunescu va repara o greşală ce i-se atribue, evitând ca opinia publică să reacţioneze, primeşte d-le Tudoran, asigurarea deosebitei mele consideraţiuni ce-ţi păstrez.

Ioan B. Peteu,
Str. Stavropoleos No. 5
Bucureşti.

Note.

* Din motive technice ivite la tipografia unde imprimăm revista, am fost siliţi a scoate — în mod cu totul excepţional — număr triplu, pe lunile Oct.. Noem., Dec. 1935. Rugăm pe toţi abonaţii şi sprijinitorii să ne scuze aceasta, asigurându-i în viitor de-o apariţie cât mai punctuală, deşi nu sunt în pierdere cu numărul foilor, calculând un număr la 16 pagini, deci 3 numere 48 pagini. Numărul prezent are peste 50 pagini.

* Pentru faptul că necesităm încă unele date în legătură cu renovarea celor două biserici din Baciu şi Turcheş, articolul anunţat va apare în numerile viitoare.

* Redactorul nostru lucrează la un articol documentat, însoţit de fotografii şi date, întitulat „Mocanii Săceleni, ctitori cucernici în trecut şi acum", ce va apare în continuare începând cu numerile viitoare.

* La 30 Noemvrie 1935, a apărut în vitrina librăriilor volumul de epigrame al colaboratorului nostru Nicolae G. Moisiu, întitulat „Spini în miniatură" scos de Editura „Plaiuri Săcelene".

* Aşteptăm dela prietinii noştri, articole în sensul celui publicat de corespondentul nostru pentru Câmpina, adecă d-l Ioan Filip, întitulat „Câmpina şi Mocanii Săceleni", articol ce a plăcut mult cititorilor noştri.

* Anunţăm cu deosebită bucurie colaborarea distinsului profesor sibian Pimen Constantinescu, un neobosit luptător al apropierei literare italo-română.

Pro și contra.

In combativul cotidian „Credința“ (din 10 Oct. 1935), la rubrica „Țintar“, subt semnătura d-lui Petru Manoliu adică Erasm, am găsit câteva rânduri ce se referau la o epigramă a subsemnatului, publicată în numărul trecut al revistei. După ce o reproduce în întregime, pune calificativul de trivială pe când noi am găsit-o poate prea satirică. Atunci tot trivială ar fi, după domnul Manoliu, și epigrama maestrului Cincinat:

unei dudui

„Dacă ți-aș face-o epigramă
„Tu ai citi-o orișicui.
„De ce nu pot să-ți fac duduie,
„Ceva, să nu spui nimănui?

Dar lucrurile se schimbă și iau o întorsătură hazlie. D-l Petru Manoliu este și redactorul revistei „Azi“, ce apare la București și care a fost începută de Zaharia Stancu. In calitate de redactor admite totuși să se publice în revista sa poezii destul de triviale, subt formă de originalitate. Reproducem, din „Azi“ Anul IV. No. 3. Iunie 1935, un fragment din poezia „Ioana și râma“ semnată C. Talaz.

„S'a răsturnat, ca și o brazdă, pe cealaltă parte,
„Cu ghenunchii ridicați de-o vezi ca pe o carte(?!)

frumoasă "priveliște“ n'am ce zice !, pentruca la urmă autorul să încheie „magistral“ de trivial:

„Tremurând când recele râmei de ea s'a lipit;
„Tremurând că mișcările râmei le voiește pe pântec;

Să fim serioși și obiectivi d-le Manoliu, dar trivilitatea Dvs. a'ntrecut-o pe-a mea. Totuși pentru asta nu'nseamnă că toată revista „Azi“ este slabă, așa după cum o calificați pe a noastră după o singură epigramă „trivială“.

Ni se pare că d-l Manoliu a avut un „lapsus calami“ când afirmă că, „nu i-a fost dat măcar odată să găsesc un lucru cât de mic dar serios în revista dela Săcele!“ Reproducem — pentru a-i aduce aminte, aprecierile ce le-a făcut în trecut:

„Plaiuri SăccIene“ An. I. No. 9—10. O revistă bună. Cinstită. Curat sufletește. Colaboratorii ca și conducătorii merită toată lauda pentru această muncă. etc.... („Credința“. 3. Oct 1934.) sau:

„Plaiuri Săcelene“ An. II. No. 1—2. Nu putem îndestul lăuda efortul făcut de grupul acestei reviste pentru a realiza la Satulung-Săcele o publicație de frumoasă ținută culturală. („Credința“ din Feb. 1935.)

Ne mirăm cum D-sa „n'a găsit nimic“ în restul revistei, cu toate că: tălmăcirea d-lui Moisiu din Petőfi, sau articolul „Câmpina și Mocanii Săceleni“ ori schița „s'a făcut mucăr hiu-nyeu Niță!“ puteau să-i rețină atenția. Să-și fi pierdut gustul literar, decând se amestecă în conflictul italo-abisinian, dând lecții umanitare — prin scrisorii — ducelui Mussolini? Refuzăm a crede!

Pentru noi ar fi o singură explicație. D-l Petru Manoliu a deschis revista la mijloc, și supărat, a cetit numai epigrama pe care a reprodus-o. Restul nu l'a mai văzut!

Sperăm totuși ca în viitor să fim mai atenți cercetați de ochiul ager al D-lui Petru Manoliu, și asta cu atât mai mult cu cât îl credeam critic obiectiv.

Victor Tudoran.

Săceleni,
faceți reclamă prin revista voastră!

Premiile revistei „Plaiuri Săcelene".

Faţă de succesul obţinut anul trecut cu acordarea premiilor anuale ale revistei noastre, faţă de entuziasmul norocoşilor câştigători — ce şi-au exprimat mulţumirea prin rânduri calde de recunoştinţă şi felicitare — precum şi îndemnaţi de gândul curat de a desvolta printre cititori interesul pentru cartea românească de literatură, cât şi a oferi posibilitatea abonaţilor noştri de a-şi mări biblioteca individuală cu volume de valoare, în mod absolut gratuit, am hotărît acordarea de premii anuale constătătoare din cele mai noui cărţi româneşti de literatură apărute în ultimul timp.

Fără a fi câtuşi de puţin materialişti şi mânaţi numai de idealism — întocmai ca la apariţia revistei — noi cei grupaţi în jurul acestei reviste, cu sacrificii materiale mari, am decis acordarea acestor premii abonaţilor noştri.

Premiile se vor acorda odată pe an, în 10 Ianuarie 1936, primilor 5 ieşiţi la sorţi din numărul total al abonaţilor revistei, premii compuse exclusiv numai din cărţi de literatură.

La tragerea premiilor vor lua parte, toţi abonaţii şi sprijinitorii noştri, cari ne-au trimis bani în cursul anului 1935, cel mai târziu până la 8 Ianuarie 1936, pentru abonamentul pe 1935.

Tragerea premiilor anuale va avea loc în ziua de 10 Ianuarie 1936.

Toţi abonaţii şi sprijinitorii, participă în proporţie cu sumele plătite, adică numărul chitanţei respectivului abonat se va găsi în urnă:

O singură dată dacă a plătit subt 100 lei

de 2 ori	„	„	100 „
de 3 ori	„	„	200 „
de 6 ori	„	„	500 „
de 11 ori	„	„	1000 „

Participanţii la tragerea premiilor revistei din anul trecut.

Orice număr care ar ieşi de mai multe ori între cele 5 dintâi, nu va putea lua decât un singur premiu, adică premiul ce i s'ar cuveni pentru prima scoatere din urmă.

Cu cât numărul abonaţilor va fi mai mare, cu atât va fi mai mare şi valoarea celor 5 premii ce acordăm.

Deci un abonat norocos, poate câştiga la sfârşitul anului, pentru modesta sumă plătită ca abonament, o carte literară de o valoare întreită.

Având în vedere că suntem prima revistă din ţară, care înţelegem a răspândi cartea literară românească în acest mod, suntem convinşi că şi abonaţii noştri viitori vor preţui sacrificiile ce le facem, achitându-şi abonamentul atât de modest şi putând astfel participa la premiile oferite de noi.

„Plaiuri Săcelene".

Informaţiuni mărunte.

Şezători: Joi 12 Dec. 1935 se inaugurează şezătorile săteşti organizate de şcoala primară din Baciu, cu concursul premilitarilor locali.

Teatru.

* In seara zilei de Sâmbătă 28 Decemv. a. c. Asoc pop. „Săceleana" va da în sala Szabo din Satulung ora 8½ un festival artistic la care se va reprezenta piesa „Sosesc diseară" de Tudor Muşatescu. După reprezentaţie dans cu jazul asociaţiei condus de d-l Florin Pană.

* In ziua de 29 Dec. a. c. ora 3 p. m. Asoc. pop. Săceleana ţine adunarea generală ordinară la Gimnaziul din Satulung. Tot în această zi, în caz de timp favorabil pentru ski, la ora 9 a. m. se va ţine concursul de ski nedisputat pt. anul 1935. Startu va fi la sediul asociaţiei.

* In seara zilei de 5 Ianuarie 1936 ora 8 seara în sala Szabo Satulung se va ţine tradiţionalul Bal Mocănesc, în aceleaşi condiţii ca şi în anii trecuţi.

* Deasemenea cu ocazia sărbătorilor de Crăciun, vor organiza, în prima zi, Despărţământul „Astra-Săcele" în sala Szabó un festival artistic urmat de dans; iar „Casa de Citire" din Turcheş, în sala din Baciu, va aranja un festival a doua zi de Crăciun.

Rugăm comunicaţi-ne orice plângere în legătură cu apariţia şi expedierea revistei.

Achitându-vă abonamentul din timp, ne daţi posibilitatea de a apare regulat, cu colaborări alese şi în condiţiuni technice superioare.

După cum noi nu suntem supăraţi pe cei cari nu ne-au trimis încă abonamentul, drept e ca şi cei cari ne-au achitat abonamentul să fie îngăduitori cu noi.

Important pentru abonaţi.

Administraţia revistei a legat peste 50 colecţii pe anul I (1934) în pânză şi hârtie colorată.

Toate persoanele cari ne vor trimite abonamente de sprijin dela 200 lei în sus, pentru anul 1935, vor primi drept premiu o colecţie frumos legată.

Administraţia.

Săceleni sprijiniți „Plaiurile Săcelene".

Iată-ne la capătul a doi ani de existență, a doi ani de luptă, a doi ani de frământare a actualității săcelene, pentru a căuta să fim reprezentanții sinceri ai tuturor năzuințelor acestor meleaguri.

Privim în urma acestor doi ani de muncă înălțătoare, și vedem că ne-am făcut datoria — nu așa cum am fi vrut, ci așa cum am putut — așa cum am fost sprijiniți.

Totuși am constatat un progres uimitor. De unde primele numere din anul întâiu, apăreau numai în 4 pagini, mergând treptat, treptat, în creștere, am reușit ca ultimele numere din anul al doilea, să le scoatem în câte 16—20 pagini.

Cu toate acestea suntem departe de ceiace am fi vrut să fim. Iată de ce cerem: „Săceleni sprijiniți-ne!"

Sprijiniți-ne fiecare după putință, sprijiniți-ne după dragostea ce-o arătați acestor plaiuri creatoare de energii, sprijinindu-ne după felul cum ați înțeles năzuințele pentru cari luptăm, sprijiniți-ne din toată inima, pentru ca acestea alăturate idealismului nostru și nopților irosite cu redactarea revistei, să fie în viitor o forță hotărîtoare în ridicarea Săcelelor.

Lupta aceasta pe care noi am pornit-o în numele Săcelelor mocănești, nu va fi nicicând o izbândă, decât dacă ea va fi dusă cu tot curajul ce ni-l dă tinerețea și mai ales cu sprijinul tuturor Săcelenilor de pretutindeni.

La capătul acestor doi ani de existență, adresăm căldurosul nostru apel, — tuturor inimilor ce mai bat în ritm de brâu sau chindie, precum și Românilor Săceleni, de pe plaiurile acestei țări, cu nostalgia Săcelelor în suflet, a Săcelelor în care au copilărit sau au văzut lumina zilei, părinții, bunicii, moșii și strămoșii noștri, — rugându-vă a vă achita abonamentul și a sprijini acțiunea.

Toți cei cari nu aprobă lupta noastră și nu cred că trebue să ne sprijine, sunt rugați insistent să refuze primirea revistei.

„Plaiuri Săcelene"
revistă de atitudini și probleme săcelene.

PENTRU CITITORI!

Dacă doriți ca revista noastră să fie cât mai aproape de gustul Dv., aveți datoria să participați la „PLEBISCITUL SĂCELEAN".

*

Față de succesul obținut anul trecut cu premiile literare acordate gratuit abonaților noștri, am hotărît și în acest an, acordarea de noui premii, având o valoare cu mult mai mare.

Plătindu-vă abonamentul, până la 31 Decemvrie 1935 puteți participa la tragerea acestor însemnate premii.

*

Revista noastră a hotărît să acorde premii — bineînțeles mai modeste — și cititorilor cari până la 31 Decemvrie 1935 își vor achita abonamentul pe anul 1934.

Ecouri din...

Braşov. In ziua de 12 Noemvrie 1935 orele 9 seara, în salonul berăriei „Luther", a avut loc o masă comună a mocanilor săceleni din Braşov şi j r.

Nu avem de zis decât cuvinte bune pentru aceste reuniuni din cari poate vor ieşi lucruri frumoase şi folositoare satelor noastre.

O atmosferă de sinceră prietenie a domnit tot timpul. A luat cuvântul numai d l Niţă Şeitan, care în numele comitetului organizator a spus între altele:

„Cred că sunt puţine aşezări cari să fi împânzit ţara cu elemente româneşti de valoare.

Au jucat un rol de necontenită primenire românească într'o graniţă românească.

Au fost elementul de jertfă şi se cuvine deci ca pe soclul acestui monument, contribuţia săcelenilor să fie scrisă cu litere mai mari.

Să făurim o nouă viaţă satelor noastre săcelene şi să fim strânşi uniţi în jurul lor.

Această întâlnire înseamnă mai mult decât o masă comună.

In Săcele există acum o nouă viaţă, o viaţă străină de sufletul nostru săcelean.

Nădăjduim că din bucuria acestei revederi să iasă o nouă b ruinţă românească şi săceleană pentru o lespede săceleană nouă".

Dăm mai jos lista tuturor celor cari au participat:

Dr. Voicu Niţescu fost ministru; Avocat Constantin Dumitrescu-Pârvu, fost primar al Municipiului; Dr. Nicolae Popea, inspector general al muncii; Dr. N. G. V. Gologan, secretar general al Camerei de Comerţ şi Industrie, cu d-na; Profesor Ioan Odor, fost inspector; Dr. Gheorghe Median, avocat cu d-na; Ioan Roşculeţ, inginer inspector silvic, cu d-na; Gheorghe I. Gologan, directorul ziarului „Ardealul", cu d-na; Radu Găvruş, notar public, cu d-na; Ionel Ţutuianu, inspector cooperatist; Victor Marin, preot, cu d-na; Ioan Moşoiu, restaurator, cu d-na; Alois Cheriş, avocat, fost preşedinte al comisiei interimare a Municipiului; Alexe Moroianu, avocat; Ioan G. Tiberiu, comerciant; Aurel Puiu, comerciant, cu d-na; Familia Bucşa, comerciant; Familia Belindescu, comerciant; Ioan Ovesea, comerciant, cu d-na; Traian Butu, notar, cu d-na; Gogu Mosloc, comerciant, cu d-na; Ion Şeitan, profesor, cu d na; Nicolae Barbu, comerciant, cu d-na; Niţă Şeitan, funcţionar, cu d-na; Nicolae Munteanu, contabil; Petrache Teodorescu, profesor; Coriolanus Ghermani, profesor; D-ra Marioara Gologan; Alexandru Stroe, inginer agronom; Sebastian Gologan, ziarist; Gheorghe Şeitan, funcţionar; iar din gruparea revistei Al. Stroe-Militaru, colaborator-redactor cu d-na; Ionel Despan, colaborator; şi Victor Tudoran, redactor.

*

Conferinţe. In toamna acestui an a avut loc, în curtea şcoalei de copii mici No. 3 şi în o sală a scoalei primare No. 3, un ciclu de şezători la care D-ra Cornelia Comşa a ţinut mai multe conferinţe, urmate de mici manifestaţiuni artistice executate cu multă drăgălăşenie de copiii şcoalei.

Astfel în ziua de 29 Sept. 1935. d-ra directoare a vorbit despre: „Insemnătatea curăţeniei în creşterea copilului", în ziua de 21 Oct. 1935: „Ce este fişa pedagogică şi de ce se face", cerându-se ajutorul mamelor. In 8 Noemvrie a. c. „Importanţa Şcoalei de Copii mici" şi ultima despre: „Cum trebuesc hrăniţi copiii noştri". A luat parte majoritatea mamelor, ascultând cu plăcere sfaturile şi programul desfăşurat.

INFORMAȚIUNI

Basarabia cere pâine. Un strigăt desnădăjduit se aude din provincia de peste Prut. O secetă grozavă a bântuit acolo, și frații Basarabeni sunt muritori de foame. Iată de ce — alături de apelurile lansate de presă și guvern — cerem tuturor bunilor săceleni, să trimită „Crucii Roșii" din București, cu ocazia sfintelor sărbători, darurile lor ce vor face bucurie în casele unde mamele plâng și copii nevinovați cer pâine.

Basarabeni, Săcelenii din cuprinsul țări nu vă uită!

Tuturor celor cari ne-au acordat sprijinul, fie prin plata abonamentului, fie prin achitarea abonamentului de sprijin, fie prin subvenții, dovedindu-ne că modestele noastre intenții de ridicare a Săcelelor, sunt necesare, ținem acum la sfârșitul celor doi ani de activitate, să le transmitem mulțumirile noastre cele mai sincere.

Credem că și în viitor să putem obține încrederea Săcelenilor de pretutindeni, atât de necesară prosperării unei reviste cu pronunțat caracter regional ca a noastră.

*

Punerea pietrei fundamentale. Încă din luna Mai a anului 1934 din îndemnul d-lui inspector școlar Gheorghe Mușetescu și la stăruințele d-rei Cornelia Comșa, directoarea școalei de copii mici Nr. 3 din Satulung, s'a format primul comitet de construcție al localului acestei școli, în următoarea formație: președinte: I. Tăraș, casier: G. Seitan, secretar: Cornelia Comșa, membrii: Zenovie Popovici preot, Traian Butu notarul comunei, Ioniță Aldea primarul comunei, Dumitru Comșa funcționar, Bratu Munteanu, Gheorghe Măsaru, Ioan Cofei și Ioan Clinciu. Acest comitet activând, și prin concursul d-lui Traian Butu, a reușit să strângă fondurile necesare, astfel că în ziua de 2 Octomvrie 1935 s'a putut pune piatra fundamentală a acestui local de care se simțea mare lipsă pentru populația școlară din această circumscripție.

Preotul Zenovie Popovici a oficiat serviciul divin la care a luat parte domnul revizor școlar M. Popovici, precum și domnii: I. Aldea, Traian Butu, I. Tăraș, Gh. Seitan, I. Clinciu, Gheorghe Măsaru, Dumitru Comșa, Bratu Munteanu, I. Cofeiu și Cornelia Comșa. Au fost invitați membrii corpului didactic dela școlile primare, luând parte: d-na M. Pană, d-rele: Florica Verzea, Victoria Tocitu, M. Manu și d-nii: V. Fărcaș, Iordăchescu, Erdely precum și un numeros public format din părinții copiilor. Preotul Zenovie Popovici a vorbit în numele comitetului despre necesitatea școalei din punct de vedere educativ și sanitar, mulțumind d-lui T. Butu și I. Aldea pentru bunăvoința ce au arătat la construirea localului școlar și fiindcă au ținut să pună la dispoziție suma necesară clădirei din fondurile primăriei, rugându-i ca și pe viitor să ajute la strângerea fondurilor necesare terminării. Deasemenea aduce mulțumiri și d-lui președinte I. Tăraș pentru stăruința și munca depusă la această realizare, precum și d-rei Cornelia Comșa care „a bătut destul ușile", celor din Brașov, până i-a convins de necesitatea acestei clădiri. D-l revizor școlar M. Popovici mulțumește tuturor cari a depus muncă și stăruință la clădirea acestui local.

Cernatu. Consiliul comunal din Cernatu, la propunerea preotului Silvestru Garcea, consilier, în şedinţa din 6 August a. c. a schimbat numele străzii „Calea Vacilor" în acela de „Poetul Nicolae Nicoleanu". Această stradă începe din faţa bisericii noui, adică chiar din piaţa Cernatului, unde a fost locuinţa părinţilor poetului şi se continuă prin marginea pădurii, trecând în Satulung până la acea minunată poiană ce-i poartă numele. Iată un gest demn de toată lauda al Consiliului comunal din Cernatu, care ştie să-şi cinstească oamenii ridicaţi din comună, putând servi exemplu şi altor comune săcelene.

Pregătirea Premilitară. Iată un fapt demn de reţinut. Iniţiativa luată de centru pregătirii premilitare din Braşov ne-a prilejuit o bucurie legitimă, deoarece această „pregătire" este absolut necesară tineretului săcelean. Subcentrul pregătirii premilitare Satulung şi-a început activitatea în ziua de 17 Noemvrie a. c. având două secţii: secţia Satulung şi Cernatu cu 80 înscrişi sub comanda sublocot, N. Boicea directorul şcoalei primare Nr. 4 din Satulung, având ca instructori pe d-nii: V. Oprescu, I. Răşnoveanu şi V. Roşculeţ; secţia Baciu şi Turcheş cu 65 înscrişi sub conducerea d-lui sublocot. V. Munteanu directorul şcoalei primare din Baciu, având ca instructori pe d-nii: I. Perşinariu şi V. Băncilă. Din inspecţiile făcute de comandanţi, reiese că se lucrează cu suflet şi stăruinţă fiind considerat unul din cele mai însemnate subcentre. Se studiază posibilitatea amenajării celor două stadioane din Satulung şi Turcheş.

*

Coruri de Colinde.

* Şi în anul acesta, în ajunul Crăciunului, Asociaţia populară de cultură şi sport *„Săceleana"* va continua vechea tradiţie, alcătuind un cor de colinde sub conducerea d-lui Florin Pană.

* In vederea strângerii fondurilor pentru ajutorarea premilitarilor săraci s'a hotărît organizarea a două coruri cu tinerii premilitari, cari vor colinda în ajunul Crăciunului pe la casele săcelenilor. Astfel subt conducerea dlui *Valer Munteanu*, primul cor va colinda în Baciu şi Turcheş, iar al doilea în Cernatu şi Satulung subt conducerea dlui *Nicolae Boicea.*

(Continuare dela pag. 172.)

„Informatorul". Ploeşti. *„Informator"*. Alba-Iulia. *„Junimea Severinului"*, T.-Severin. *„Jurnalul"*. Braşov. *„Liberarul"*. Bucureşti. *„Marea Noastră"*, Constanţa. *„Mişcarea Banatului"*, Timişoara. *„Neamul Nostru"*, Sft. Gheorghe. *„Ofensiva"*. Bucureşti. *„Ogorul"*. Bucureşti. *„Pământul"*. Călăraşi. *„Pamflet"*, Iaşi. *„Presa"*, Piteşti *„Românizarea"*. Bucureşti. *„Săgeata"*, Sibiu. *„Scânteia"*, T.-Măgurele. *„Steaua Transilvaniei"*. Bucureşti. *„Timpul"*. Cernăuţi. *„Tribuna Meseriaşilor"*, Galaţi. *„Tribuna Noastră"*. Cluj. *„Viaţa Nouă"*, Slobozia.

Cotidiane:

„Dobrogea Jună", dir. Const. Sarry, Constanţa. *„Porunca Vremii"*, dir. Ilie Rădulescu, Bucureşti. *„România Nouă"*, dir. Zaharia Boilă, Cluj.

Streine:

„Wegetarische Presse". Dresda (Germania).
„Era Nouă". Youngstown, Ohio (U. S. A.)
„Nouvelles Internationales", Basel (Elveţia).
„L'échange Mondial et Amitié", Caen (France).

Activitatea „Cercurilor Culturale“

Suntem astăzi în măsură a anunța cititorii noștri, că vom publica — începând cu acest număr, — rezumatul ședințelor cercurilor culturale ale învățătorilor din Săcele, datorit colaborării câtorva distinși învățători, cărora le aducem mulțumirile noastre și pe această cale.

© Cercul cultural al învățătorilor din Săcele a ținut ședința lunară în ziua de 24 Noemvrie a. c. la școala prim. No. 1 din Satulung, sub preș. d-lui Vasile Ivan dir. școl.

Intruniți fiind toți membrii în număr de 60, ședința intimă se deschide la ora 9½ a. m.

D-na M. Pană, înv. ține o lecție practică din Scris-Cetit, cu elevii cl. I. Urmează dizertația d-rei Victoria Tocitu, cond., despre „De ce trebue să dăm precădere educației înaintea instrucției“.

Atât lecția practică cât și dizertația au fost declarate foarte reușite.

La ora 11 toți membrii au participat la serviciul divin, unde corul școalei primare de sub cond. dir. N. Pană, a dat răspunsurile liturgice pe 2 voci.

La ora 15 începe ședința publică în sala festivă a gimnaziului de băieți din Satulung. Aici d-ra cond. Paraschivița Dragoș conferențiază despre „Calitățile unei bune gospodine“.

Conferința este ascultată cu viu interes de către publicul asistent foarte numeros.

Programul artistic compus din coruri, doină (solo), recitări, sonete, piesă de teatru, dialog și jocuri naționale, sunt executate frumos și cu multă precizie de elevii școalei prim. Nr. 1, conduși de dir. N. Pană și d-na M. Pană, precum și de elevii școalei de copii mici No. 1, conduși de d-rele V. Tocitu și Paraschivița Dragoș.

Din piesa „La noi în sat“, reprezentată de elevii școalei prim. cu multă destoinicie, reiese combaterea luxului la sate și iubirea portului național.

© Cercul cultural al învățătorilor din Săcele a ținut a doua ședință lunară în ziua de 15 Dec. la școala primară Nr. 3 din Satulung, sub preș. d-lui V. Ivan.

Au participat aproape 60 învățători.

In ședința intimă, a ținut o lecție practică d-ra înv. Marioara Manu despre: „Aparatul digestiv și digestia“ cu elevii cl. IV. Recenzor oficial a fost d-l N. Pană. Lecția a fost declarată foarte reușită.

Conferențiază d-ra înv. Marioara Coltofeanu despre „Păstrarea conștiinței naționale“, dizertație ce a fost declarată foarte bună. După aceia învățătorii în corpore au participat la slujba religioasă dela Biserica-Nouă, oficiată de preotul Z. Popovici.

Ședința publică începe la ora 15 în același local. D-ra înv. Maria Lepedeanu a vorbit despre „Frumusețile pământului românesc“, care a fost ascultată cu deosebită atențiune.

A urmat apoi programul artistic, compus din coruri pe două voci, dialoguri, un monolog, și piesa de teatru „Căința“. La program au contribuit d-rele: Marioara Manu, Florica Verzea, Cornelia Comșa, d-na Isabela Erdelyi și d-l Iosif Erdelyi.

După terminarea programului a vorbit d-l preș. V. Ivan, care mulțumește învățătoarelor și învățătorilor dela această școală, evidențiind conferința d-rei M. Lepedeanu.

La serbare a participat un public foarte numeros, dovedind încă odată cât sunt de apreciate ședințele publice ale cercului.

Coresp.

PRIMUL ATELIER
DE
VULCANIZARE
DIN
BRAȘOV

GH. VOINA

TELEFON: 281.

BRAȘOV
STRADA IULIU MANIU No. 2.
(fost Palatul Baiulescu)

EDITURA

PLAIURI SĂCELENE
Satulung -Săcele- Jud. Brașov - 1935 -

Cereți la toate librăriile din țară

LEI 15

colecția STIHURI

volumul de epigrame:

Spini în miniatură

de NICOLAE G. MOISIU, închinat memoriei maestrului Cincinat Pavelescu, cu ocazia împlinirei unui an dela moarte.

FRIZERIA

IOAN BALAZS Cernatu

COMPLECT RENOVATĂ EXECUTĂ
ONDULAȚII PERMANENTE CU

Prețuri reduse! 5—6

Vizitați COFETĂRIA

Arpad Zöldi

CERNATU-SĂCELE

Zilnic se găsesc
PRĂJITURI
proaspete

Se primesc comenzi speciale pentru nunți botezuri etc., CU PREȚURI REDUSE. 5—6

VIZITAȚI

SALONUL

de

frizerie, coafură și manicure

ISVORUL

proprietar

IOAN BURCOIU

Satulung

Șoseaua Regele Ferdinand

No. 830.

Instalațiuni
moderne
cu serviciu
prompt
și antiseptic

Prețuri
convenabile!

Se execută
orice fel de
COAFURI
MODERNE

Se fac și
abonamente
lunare

SĂCELENI

când vizitați
sau
treceți prin

BRAȘOV

veți fi bine serviți la

Restaurantul GĂRII

subt conducerea
SĂCELENILOR

Ciupală și Ardeleanu

proprietari
și ai

BERĂRIEI

AZUGA

BRAȘOV

PIAȚA
LIBERTĂȚII

ABONAȚII NOȘTRI:*)

dela 1. IX. 1935 până la 30. XI. 1935.

	Abonat pe anul 1934	1935
Olteanu Ioan, proprietar, Satulung	30	—
Ghiță Perșoiu, comerciant, Bușteni	—	40
Traian C. Șeitan, avocat. Constanța	50	50
Ioan Grama, notar, Purcăreni	50	50
Dode Median, funcționar, Satulung	—	50
Sas Anișoara, funcționară, Satulung	—	50
Sperchez Nicolae, Satulung	—	50
Ioan Baltag, comerciant, Cernatu	—	50
Nicu Bondoc, șef. post. Voevodeni T.-Mureș	—	50
Ardeleanu Ion, Librărie, Ploești	100	—
Ion Olariu, Galați	100	100
Paraschivița Dragoș, învăț., Satulung	—	100
Ionel Șeitan, director Oradea	—	100
Maria D. I. Seitan, proprietară, Brăila	—	100
Gologan Gh., propr., Com. Dorobantu	—	100
Gila D. Stoicescu, Constanța	—	100
Ananie Boldor, prof. pens., Com. Codlea	—	100
Băncilă I. Radu, comerciant, București	—	100
Băncilă I. Ioan, comerciant, București	—	100
Voinea Gheorghe, funcț. sup, București	—	100
Ștefan Bucurenciu, căpitan București	—	100
Traian Căciulescu, director, București	—	100
Vasile Minea, avocat, București	100	100
Nicolae I. Roșculeț, avocat, Mangalia	100	100
Nicolae D. Bercu, Ploești	100	—
Ioan I. Necula, comerciant, Ploești	—	100
Felicia I. Georgescu, Ploești	—	100
Ionescu Vasile, contabil, Satuluug	—	100
Ionel Boroș, agri., Tortomanu, j. Constanța	—	100
Ionel Țugui, agricultor, Medgidia	—	100
Gogu Popa, funcționar, Constanța	—	200
Alexe Barbu, inginer, București	—	200
Au plătit prin C. E. C. No. 25.187.		
Școala de Agric., Dumitru N. Seceleanu, Gara Seceleanu	200	200
Eremia Bodeanu, medic, Bicazul Ardelean	—	200
Nicolae Cheșcă, comerciant, Câmpina	—	100
Pârpălea Ioan, funcționar, Sibiu	—	50

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Abonamentul pe anul 1934 este:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoți, prof., învățători și comercianți, anual „ 50
pt. instituții și abonamente de sprijin, anual „ 100

Abonamentul pe anul 1935 este:

pentru particulari . . . . . Lei 50 anual
pentru abonamente de sprijin dela . „ 100 anual
pentru instituții și autorități . . . „ 200 anual

Cont la CEC Nr. 25187.

Cititorii revistei noastre au de azi înainte înlesnirea de a plăti abonamentul prin oficiile postale, vărsând suma pentru contul *la CEC Nr. 25187*. Ne putând trimite tuturor celor cari primesc revista buletine-recepise verzi pentru a fi complectate și depuse împreună cu suma la oficiile P.T.T., rugăm pe cei ce le primesc, a ne achita abonamentul pentru a putea comanda alte buletine și a oferi astfel, la câți mai mulți, posibilitatea de trimitere a sumelor. Cei ce doresc își pot procura buletine și dela orice oficiu P.T.T. Deasemenea comercianții și industriașii cari au conturi la CEC, ne pot remite sumele prin *Clearing*.

Am primit la redacție:

dela 1. IX. 1935 până la 30. XI. 1935.

Cărți:

„*Gens Bucurorum*“ de Nicolae Bucur Mânătorul — versuri — București 1935.

„*Imagini Triste*“ de George D. Rânca, proză, Dorohoiu 1935.

„*Liane Crude*“ de Haralambie Th. Țugui, Dorohoiu 1935.

„*Porturile noastre maritime*“ de I. G. Munteanu, profesor, Galați 1935.

„*Reflexe de sidef*“, poezii, de Vasile Coban, Iași 1935.

„*Spre un nou ideal — Statul Cultural al Munci, Naționale*“ de N. N. Manolescu. Editura „Ideea Națională“ Buzău 1935. Prețul Lei 40.—

Reviste:

„*Astralis*“, a. IV. n. 6, 10, 11, Craiova. „*Buletinul Informativ*“ al Ministerului Agriculturii și Domeniilor, a. VI. n. 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, București. „*Bravo*“, a. III. n. 141, 142, Arad. „*Buciumul*“, seria III. n. 1, București. „*Bugeacul*“, a. I. n. 2, Bolgrad. „*Catedra*“, a. IX. n. 1, 2, Galați. „*Creștinul ortodox*“, a. II. n. 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, R.-Vâlcea. „*Croitorul și Moda*“, a. II. n. 13, 14, 15, București. „*Cruciada Românismului*“, a. I. n. 37, 38, 41, 47, București. „*Cuget Moldovenesc*“, a. IV. n. 8—9, Bălți. „*Farmecul Marii*“, a. II. n. 18—20, Constanța. „*Foița*“, a I. n 4, 5, 6, 7, București. „*Freamătul Literar*“, a. III. n. 7, 9, Siret. „*Gazeta Cărților*“, a. V. n. 3, 4, Ploești. „*Gazeta Ilustrată*“, a. IV. n. 7 8, 9—10, Cluj. „*Ghiara Dracului*“, a. I. n. 2, 3, 4, 5, Ploești. „*Grai Moldovenesc*“, a. IV. n. 22—23, Iași. „*Hotarul*“, a. II. n. 10—11, Arad. „*Ideea Românească*“, a. I. n. 1, București. „*Insemnări*“, a. IV. n. 19, Dorohoi. „*Izvorașul*“, a. XIV. n. 7—8, T.-Severin. „*Muguri*“, a. III. n. 7, Ploești. „*Neamul Românesc*“, a. XXIII. n. 18, 19, 20, 21, 22, Vălenii de Munte. „*Nenufar*“, a. I. n. 1, Călărași. „*Orientări*“, a. IV. n. 7—8, Moinești. „*Plaiuri Hunedorene*“, a. VI. n. 53, 56, 57, Petroșani. „*Plugarul*“, a. VIII n. 3 9, 10, Brăila. „*Poporul Românesc*“, a. IV. n. 15, Gara Chitila „*Progres și Cultură*“, a. III. n. 7—8, Tg.-Mureș. „*Revista Federației Studenților Ing.-Agr.*“, a. I n. 5—6, Chișinău. „*Revista Funcționarilor Publici Ad-tivi*“, a. IV. n. 5—7, Turnu-Măgurele. „*Revista Științelor Psihice*“, a. I. n. 1, Bolgrad. „*Sănătatea*“, a. XXXV. n. 7, 8, 9, 10, București. „*Satul*“, a. V. n. 58, 59, 60, București. „*Scânteia*“, a VI. n. 10—11, Gherla. „*Societatea de Mâine*“, a. XII. 6—9, 10, București. „*Solia*“, a. I. n. 1, Silistra. „*Stâna*“, a. II. n. 6, 7, 8, Poiana-Sibiului. „*Țara de Mâine*“, a. I. n. 5, 6, 7, Cluj. „*Tinerimea Română*“, a. LIV. n. 2, București. „*Viața Basarabiei*“, a. IV. n. 9, Chișinău. „*Vremuri Noi*“, a. I. n. 1, Brașov.

Ziare:

„*Acțiunea Buzăului*“, Buzău. „*Apărarea Națională*“, București. „*Ardealul*“, Brașov. „*Atacul*“, Focșani. „*Drapelul nostru*“, București. „*Drum*“, Roșiorii de Vede. „*Foaia Plugarului*“, Constanța. „*Gazeta Brașovului*“, Brașov. „*Gazeta Ciucului*“. Gheorgheni-Ciuc. „*Gazeta Noastră*“, T.-Măgurele. „*Gazeta Transilvaniei*“, Brașov. „*Glas Românesc*“, Odorheiu. „*Gorjanul*“, Tg.-Jiu. „*Ideea Națională*“, Buzău. „*Independența*“, Bârlad.

(urmarea la pag. 166)